

Dziennik Urzędowy L 310

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 52
25 listopada 2009

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Rady (WE) nr 1128/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. uchylające niektóre nieaktualne akty prawne Rady w dziedzinie wspólnej polityki rolnej** 1

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1129/2009 z dnia 24 listopada 2009 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 3

- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1130/2009 z dnia 24 listopada 2009 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady kontroli wykorzystania i przeznaczenia produktów objętych interwencją** 5

- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1131/2009 z dnia 24 listopada 2009 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Moutarde de Bourgogne (ChOG)]** 22

- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1132/2009 z dnia 24 listopada 2009 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Marroni del Monfenera (ChOG)]** 24

- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1133/2009 z dnia 24 listopada 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1090/2009 ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 16 listopada 2009 r. 26

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)
PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/127/WE z dnia 21 października 2009 r. zmieniająca dyrektywę 2006/42/WE w odniesieniu do maszyn do stosowania pestycydów ⁽¹⁾ 29

- ★ Dyrektywa Rady 2009/133/WE z dnia 19 października 2009 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, podziałów przez wydzielenie, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów dotyczących spółek różnych państw członkowskich oraz przeniesienia statutowej siedziby SE lub SCE z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego 34

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1128/2009

z dnia 20 listopada 2009 r.

uchylające niektóre nieaktualne akty prawne Rady w dziedzinie wspólnej polityki rolnej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 36 i 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zwiększenie przejrzystości prawa wspólnotowego jest zasadniczym elementem strategii lepszego stanowienia prawa wdrażanej przez instytucje Wspólnoty. W tym kontekście należy usunąć z obowiązującego prawodawstwa akty prawne, które nie wywołują już rzeczywistych skutków.
- (2) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2602/69 z dnia 18 grudnia 1969 r. w sprawie utrzymania procedury komitetów zarządzających ⁽²⁾ nie wywołuje już skutków, ponieważ jego treść została włączona do kolejnych aktów prawnych.
- (3) Decyzja Rady 85/360/EWG z dnia 16 lipca 1985 r. w sprawie restrukturyzacji systemu badań statystycznych w dziedzinie rolnictwa w Grecji ⁽³⁾ dotyczyła lat 1986–1996, a zatem nie wywołuje już skutków.
- (4) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3570/90 z dnia 4 grudnia 1990 r. w sprawie odstępstw w odniesieniu do badań statystycznych w dziedzinie rolnictwa w Niemczech w związku ze zjednoczeniem Niemiec ⁽⁴⁾ miało być stosowane w okresie przejściowym po zjednoczeniu Niemiec, a zatem nie wywołuje już skutków.

(5) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2611/95 z dnia 25 października 1995 r. ustanawiające możliwość przyznawania pomocy krajowej w ramach rekompensaty za straty poniesione w dochodach z działalności rolniczej spowodowane przepływami pieniężnymi w innych państwach członkowskich ⁽⁵⁾ dotyczyło możliwości przyznania na okres trzech lat pomocy, którą należało zgłaszać przed dniem 30 czerwca 1996 r., a zatem nie wywołuje już skutków.

(6) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1107/2007 z dnia 26 września 2007 r. wprowadzające, w odniesieniu do odłogowania w 2008 r., odstępstwo od rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej oraz ustanawiającego systemy wsparcia dla rolników ⁽⁶⁾ dotyczyło jedynie roku 2008, a zatem nie wywołuje już skutków.

(7) Ze względów pewności prawa i jego jasności powyższe nieaktualne rozporządzenia i decyzje należy uchylić,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym uchyla się rozporządzenia (EWG) nr 2602/69, (EWG) nr 3570/90, (WE) nr 2611/95 i (WE) nr 1107/2007 oraz decyzję 85/360/EWG.

2. Uchylenie rozporządzeń oraz decyzji, o których mowa w ust. 1, pozostaje bez uszczerbku dla obowiązywania wspólnotowych aktów prawnych przyjętych na podstawie tych rozporządzeń oraz tej decyzji.

⁽¹⁾ Opinia dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Dz.U. L 324 z 27.12.1969, s. 23.

⁽³⁾ Dz.U. L 191 z 23.7.1985, s. 53.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 353 z 17.12.1990, s. 8.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 268 z 10.11.1995, s. 3.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 253 z 28.9.2007, s. 1.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 listopada 2009 r.

W imieniu Rady
E. ERLANDSSON
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1129/2009**z dnia 24 listopada 2009 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 25 listopada 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MA	33,8
	MK	37,7
	TR	65,8
	ZZ	45,8
0707 00 05	MA	52,9
	TR	76,2
	ZZ	64,6
0709 90 70	MA	44,3
	TR	121,7
	ZZ	83,0
0805 20 10	MA	71,5
	ZZ	71,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	50,4
	HR	59,5
	MA	68,9
	TR	75,3
	ZZ	63,5
0805 50 10	AR	64,7
	TR	71,3
	ZA	61,6
	ZZ	65,9
0808 10 80	AU	177,7
	CN	90,4
	MK	20,3
	US	104,0
	XS	24,5
	ZA	95,8
	ZZ	85,5
0808 20 50	CN	47,9
	TR	85,0
	US	131,0
	ZZ	88,0

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) nr 1130/2009**z dnia 24 listopada 2009 r.****ustanawiające wspólne szczegółowe zasady kontroli wykorzystania i przeznaczenia produktów objętych interwencją****(wersja ujednolicona)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, zwłaszcza jego art. 43 lit. f) w połączeniu z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3002/92 z dnia 16 października 1992 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady kontroli wykorzystania i/lub przeznaczenia produktów z interwencji ⁽²⁾ zostało kilkakrotnie znacząco zmienione ⁽³⁾. W celu zapewnienia jasności i zrozumiałości należy je zatem ujednolicić.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 przewiduje stosowanie systemu interwencyjnego.
- (3) Niektóre produkty pochodzące z zapasów interwencyjnych mogą być skierowane do szczególnego wykorzystania lub miejsca przeznaczenia. Należy ustanowić system kontroli zapewniający, że wykorzystanie i miejsce przeznaczenia tych produktów nie ulegają zmianie.
- (4) W przypadkach gdy kontrola ta jest sprawowana przez więcej niż jedno państwo członkowskie, należy zastosować rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽⁴⁾.
- (5) Właściwe jest wyznaczenie innych organów, jak również organów celnych właściwych w zakresie wydawania egzemplarza kontrolnego T5 oraz kontroli wykorzystania lub osiągnięcia miejsca przeznaczenia produktów pochodzących z zapasów interwencyjnych.

- (6) W celu zapewnienia równego traktowania sprzedaży po cenach obniżonych produktów z zapasów interwencyjnych i porównywalnych systemów gwarantujących udzielanie pomocy, w szczególności refundacji wywozowych, jak również w celu zapewnienia równego traktowania podmiotów gospodarczych w państwach członkowskich oraz ułatwienia odzyskiwania nienależnie przyznanego korzyści finansowych właściwe jest ustanowienie płatności kwoty równej kwocie zabezpieczenia nienależnie zwolnionego.
- (7) W celu uproszczenia i zapewnienia skuteczności właściwe jest, aby po wykonaniu niezbędnych kontroli egzemplarz kontrolny T5 odsyłać bezpośrednio do agencji, która przyjęła zabezpieczenie; a w przypadku gdy dana sprawa dotyczy więcej niż jednego państwa członkowskiego, egzemplarze kontrolne T5 powinny być przesłane bezpośrednio przez każde z państw członkowskich do agencji, która przyjęła zabezpieczenie.
- (8) Wydaje się pożądane, w celu uproszczenia procedur administracyjnych, zapewnienie większej elastyczności niż ta, na którą pozwala egzemplarz kontrolny, w przypadku gdy wywóz dokonywany jest zgodnie z systemem ustanowionym w art. 412–442a rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, które przewiduje, że w sytuacji, gdy przewóz ma swój początek wewnątrz Wspólnoty, a kończy się poza nią, w urzędzie celnym posterunku granicznego nie trzeba wykonywać żadnych formalności.
- (9) W niektórych przypadkach produkty z interwencji są sprzedawane po cenach skalkulowanych z uwzględnieniem kwoty refundacji stosowanej dla krajów trzecich lub dla określonego kraju trzeciego. Dlatego stawka refundacji wywozowej, do której istnieje uprawnienie, jest odliczana od ceny sprzedaży.
- (10) W celu zapewnienia należytego sfinalizowania operacji wymaga się wniesienia zabezpieczenia; kwota tego zabezpieczenia obliczana jest z uwzględnieniem różnych aspektów danej operacji, w szczególności ryzyka zakłócenia handlu i pełnego wywiązania się ze zobowiązań złożonych przez dany podmiot gospodarczy.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego do spraw Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 301 z 17.10.1992, s. 17.⁽³⁾ Zob. załącznik I.⁽⁴⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia, bez uszczerbku dla szczególnych odstępstw przewidzianych w regulach wspólnotowych odnoszących się do niektórych produktów rolnych, wspólne szczególne zasady kontroli wykorzystania lub miejsca przeznaczenia produktów pochodzących z zapasów interwencyjnych, zgodnie z art. 25 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, w przypadku gdy produkty te podlegają szczególnemu wykorzystaniu lub miejscu przeznaczenia.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia pod pojęciem „wysyłki” rozumie się wysłanie towarów z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego, a pod pojęciem „wywozu” wysłanie towarów z państwa członkowskiego poza obszar celny Wspólnoty.

3. Do celów niniejszego rozporządzenia Unia Gospodarcza Belgii i Luksemburga (BLEU) jest uważana za jedno państwo członkowskie.

Artykuł 2

1. Od chwili wycofania produktów, o których mowa w art. 1, z zapasów interwencyjnych, aż do momentu potwierdzenia przewidzianego wykorzystania lub osiągnięcia przewidzianego miejsca przeznaczenia, produkty te podlegają kontroli, obejmującej kontrolę bezpośrednią, kontrolę dokumentów i kontrolę księgową, przez wyznaczone organy kontrolne, zwane dalej „właściwymi organami kontrolnymi”.

W celu zapobiegania wszelkiej dyskryminacji na podstawie pochodzenia produktów każde państwo członkowskie wyznacza dla każdego specjalnego środka lub określonej części tego środka jeden organ kontrolny zajmujący się sprawdzaniem wykorzystania i miejsca przeznaczenia danych produktów, bez względu na ich pochodzenie (ze Wspólnoty lub krajowe).

2. Państwa członkowskie podejmują wszystkie niezbędne środki mające na celu zagwarantowanie, że kontrola określona w ust. 1 została wykonana oraz że produkty objęte interwencją nie zostały zastąpione innymi produktami.

Środki te stanowią w szczególności, że:

- a) przedsiębiorstwa wykorzystujące produkty objęte interwencją lub przetworzone produkty objęte interwencją, na przykład podczas operacji zakupu, sprzedaży, składowania, transportu, przeładunku, przepakowania, obróbki lub przetwarzania poddają się wszelkim niezbędnym środkom kontroli lub nadzoru oraz prowadzą księgowość umożliwiającą właściwym władzom przeprowadzanie wszelkiej kontroli, jaką organy uznają za niezbędną;
- b) produkty, o których mowa w lit. a), są składowane i przewożone oddzielnie niż inne produkty, tak aby możliwa była ich identyfikacja.

Państwa członkowskie informują Komisję o środkach przez nie podejmowanych na podstawie tego ustępu.

3. Procedurę stosowania egzemplarza kontrolnego T5, o którym mowa w art. 912a ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, stosuje się, gdy kontrola, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, ma być przeprowadzona w części lub w całości:

- a) w państwie członkowskim innym niż to, w którym dokonano wycofania produktów z zapasów interwencyjnych;

lub

- b) w państwie członkowskim innym niż to, w którym złożono zabezpieczenie.

Egzemplarz kontrolny T5 jest wydawany i stosowany zgodnie z przepisami rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, o ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej.

4. W sytuacji, gdy zgodnie z art. 3 ust. 1 sprzedająca agencja interwencyjna nie wydaje egzemplarza kontrolnego T5, zobowiązana jest dostarczyć polecenie wycofania. Państwa członkowskie mogą zezwolić na wydanie wypisu polecenia wycofania.

Do celów niniejszego rozporządzenia „agencja interwencyjna” i „agencja” oznaczają zarówno agencję płatniczą, jak i agencję interwencyjną.

Osoba zainteresowana przedkłada polecenie wycofania lub wypis właściwemu organowi kontrolnemu.

Artykuł 3

1. Egzemplarz kontrolny T5, określony w art. 2 ust. 3, jest wydawany przez:

a) sprzedającą agencję interwencyjną, w przypadku gdy produkty objęte skupem interwencyjnym są wysyłane do innego państwa członkowskiego w takim stanie, jak w chwili ich wycofania z zapasów interwencyjnych, zwanym dalej „stanem niezmienionym”;

lub

b) właściwy organ kontrolny, w przypadku gdy produkty objęte skupem interwencyjnym są wysyłane do innego państwa członkowskiego po ich przetworzeniu;

lub

c) urząd celny wyjęcia:

(i) na podstawie przedstawienia polecenia wycofania wydanego przez agencję interwencyjną, w sytuacji gdy produkty objęte interwencją są wywożone w stanie niezmienionym i mają przekroczyć terytorium co najmniej jednego państwa członkowskiego;

(ii) na podstawie przedstawienia dokumentu kontrolnego wydanego przez właściwy organ kontrolny i stwierdzenia, że przetworzenie zostało dokonane pod kontrolą, w sytuacji, gdy produkty objęte interwencją podlegają wywózowi po przetworzeniu i mają przekroczyć terytorium jeszcze co najmniej jednego państwa członkowskiego.

W przypadku gdy zgodnie z art. 39 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 produkty są składowane w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym jest usytuowana sprzedająca agencja interwencyjna, wystawia ona lub zleca wystawienie na własną odpowiedzialność egzemplarza kontrolnego T5.

Państwa członkowskie mogą:

a) zezwolić, aby wyznaczony w tym celu organ wydawał egzemplarz kontrolny T5 zamiast sprzedającej agencji interwencyjnej;

b) podjąć decyzję o zezwoleniu upoważnionym posiadaczom produktów objętych interwencją na wydawanie egzemplarza kontrolnego T5 na odpowiedzialność agencji interwencyjnej. Upoważnienie wydaje się posiadaczowi na stosownych warunkach określonych w art. 912 g rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

W tych przypadkach wydanie egzemplarza podlega uprzedniemu przedłożeniu polecenia wycofania.

2. Polecenie wycofania oraz dokument kontrolny, określone w ust. 1, noszą numer seryjny i zawierają:

a) opis produktów, zgodnie z treścią pola 31 egzemplarza kontrolnego T5, określonego w art. 2 ust. 3, a także, w miarę potrzeby, wszelkie inne informacje konieczne w celach kontroli;

b) liczbę, rodzaj, oznaczenia i numery przesyłek;

c) masę brutto i masę netto produktów;

d) odniesienie do stosowanego rozporządzenia;

e) informacje mające występować w polach 104 i 106 egzemplarza kontrolnego T5, w szczególności numer umowy o sprzedaży zawartej z agencją interwencyjną.

Dokument kontrolny zawiera numer poprzedniego egzemplarza kontrolnego T5 lub polecenia wycofania.

Polecenie wycofania i dokument kontrolny są w posiadaniu organu celnego wyjęcia.

3. Osoba zainteresowana dostarcza oryginał oraz dwie kopie egzemplarza kontrolnego T5. Organ wydający egzemplarz kontrolny T5 wysyła, tytułem informacji, kopię tego dokumentu do agencji, w której złożono zabezpieczenie, na podstawie art. 5, zachowując jego kopię.

4. Oryginał egzemplarza kontrolnego T5 jest przesyłany do osoby zainteresowanej lub jej przedstawiciela, który z kolei przedkłada go właściwemu organowi kontrolnemu w państwie członkowskim wykorzystania lub miejsca przeznaczenia.

5. Po należyтым złożeniu podpisu przez właściwy organ kontrolny w państwie członkowskim wykorzystania lub miejsca przeznaczenia oryginał egzemplarza kontrolnego T5 jest przesyłany bezpośrednio do agencji, w której złożono zabezpieczenie określone w art. 5.

Pełną nazwę i adres agencji, w której złożono zabezpieczenie, podaje osoba zainteresowana w polu B egzemplarza kontrolnego T5.

6. W przypadku gdy tylko część produktów wymienionych w egzemplarzu kontrolnym T5 spełnia ustalone wymagania, właściwy organ podaje w polu egzemplarza kontrolnego T5, zatytułowanym „Kontrola wykorzystania lub miejsca przeznaczenia”, ilość produktów spełniających te warunki oraz datę lub daty przeprowadzonych operacji.

Artykuł 4

Dowód na to, że wymagania dotyczące kontroli określonej w art. 2 ust. 1 są przestrzegane, jest dostarczany w następujący sposób:

- a) dla produktów, których wycofanie z zapasów interwencyjnych oraz wykorzystanie lub miejsce przeznaczenia zostały skontrolowane przez organ tylko jednego państwa członkowskiego — przez przedłożenie dokumentów określonych przez to państwo członkowskie;
- b) dla produktów, których wykorzystanie lub miejsce przeznaczenia zostało skontrolowane przez organy jednego lub więcej państw członkowskich innego niż państwo, w którym nastąpiło wycofanie z zapasów interwencyjnych — za pomocą wszystkich egzemplarzy kontrolnych T5 wydanych w celu kontroli wykorzystania lub miejsca przeznaczenia, należycie poświadczonych i zatwierdzonych przez właściwe organy kontrolne;
- c) dla produktów, których wykorzystanie lub miejsce przeznaczenia zostało skontrolowane przez organy państwa członkowskiego, w którym nastąpiło wycofanie z zapasów interwencyjnych, oraz jednego lub więcej innych państw członkowskich — za pomocą dokumentów określonych w lit. a) i b);
- d) dla produktów, w odniesieniu do których formalności wywozowe oraz opuszczenie obszaru celnego Wspólnoty miały miejsce w państwie członkowskim ostatecznego przetworzenia i złożenia zabezpieczenia — za pomocą dokumentu lub dokumentów określonych przez to państwo członkowskie jako dowód wywozowy, a także za pomocą dokumentów wymienionych w lit. a) lub b), o ile obejmują one przetwarzanie.

Artykuł 5

1. Jeżeli wymagane jest zabezpieczenie w celu zagwarantowania właściwego wykorzystania lub miejsca przeznaczenia produktów, o których mowa w art. 1, jest ono składane przed przejściem tych produktów. Takie zabezpieczenie jest wnoszone:

- a) w agencji interwencyjnej państwa członkowskiego, w którym ma być rozpoczęte lub zakończone przetwarzanie — w sytuacji gdy chodzi o produkty mające podlegać przetwarzaniu lub przetwarzaniu i wywozowi;
- b) w sprzedającej agencji interwencyjnej — we wszystkich pozostałych przypadkach.

2. W przypadku gdy zabezpieczenie jest składane w agencji interwencyjnej innego państwa członkowskiego niż to, w którym znajduje się sprzedająca agencja interwencyjna, pierwsza z wymienionych agencji przekazuje niezwłocznie do sprzedającej agencji interwencyjnej zawiadomienie pisemne zawierające:

- a) numer odpowiedniego rozporządzenia;
- b) datę i/lub numer przetargu/sprzedaży;
- c) numer umowy;
- d) nazwę nabywcy;
- e) kwotę zabezpieczenia w euro;
- f) określenie produktu;
- g) ilość produktów;
- h) datę złożenia zabezpieczenia;
- i) wykorzystanie lub miejsce przeznaczenia (w razie potrzeby).

Sprzedająca agencja interwencyjna sprawdza dane dotyczące zabezpieczenia.

Artykuł 6

1. W przypadku gdy po zwolnieniu całości lub części zabezpieczenia określonego w art. 5 stwierdza się, że dane produkty w całości lub w części nie zostały wykorzystane w wyznaczony sposób lub nie dotarły do wyznaczonego miejsca przeznaczenia, właściwy organ państwa członkowskiego, w którym dokonano zwolnienia zabezpieczenia, wymaga, zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005⁽¹⁾, od danego podmiotu gospodarczego zapłacenia kwoty równej kwocie zabezpieczenia, która uległaby przypadkowi w przypadku, w którym przed zwolnieniem zabezpieczenia wzięto by pod uwagę niedopełnienie warunków umowy. Kwota ta jest powiększona o odsetki naliczone od dnia zwolnienia zabezpieczenia do dnia poprzedzającego zapłatę.

Otrzymanie przez właściwy organ kwoty określonej w akapicie pierwszym stanowi odzyskanie korzyści finansowych przyzanych nienależnie.

2. Zapłata jest dokonana w terminie nieprzekraczającym 30 dni od daty otrzymania żądania zapłaty.

W przypadku gdy termin dokonania zapłaty nie zostanie dotrzymany, zainteresowane państwo członkowskie może postanowić, że zamiast zapłaty kwota należna będzie potrącona z przyszłych wypłat należnych danemu podmiotowi gospodarczemu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.

3. Stopa procentowa obliczana jest zgodnie z przepisami prawa krajowego, ale nie może być niższa niż stopa procentowa stosowana w przypadkach odzyskiwania kwot na mocy przepisów krajowych.

W przypadku, w którym zwolnienie zabezpieczenia zostało dokonane skutkiem błędu właściwych władz, odsetek nie pobiera się wcale lub ustala się je co najwyżej w wysokości nienależnego zysku, określonego przez dane państwo członkowskie.

4. Państwa członkowskie mogą powstrzymać się od żądania zapłaty określonej w ust. 1, w przypadku gdy kwota należna nie przekroczy 60 EUR, pod warunkiem że na mocy prawa krajowego takie przypadki objęte są podobnymi przepisami.

5. Kwoty odzyskane zgodnie z ust. 1 są przekazywane agencji płatniczej i księgowane przez nią jako dochody przeznaczone na określony cel w ramach Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) w miesiącu ich rzeczywistego wpływu.

Artykuł 7

1. W przypadku gdy przepisy określone dla wykorzystania lub miejsca przeznaczenia nie mogą być dotrzymane z powodu siły wyższej, właściwy organ państwa członkowskiego, w którym złożono zabezpieczenie, lub w razie braku złożenia zabezpieczenia organ państwa członkowskiego, w którym miało miejsce wycofanie z zapasów, podejmuje na wniosek osoby zainteresowanej następującą decyzję:

a) termin ustalony dla operacji przedłuża się o niezbędny okres, w następstwie zaistniałych okoliczności;

lub

b) kontrolę uznaje się za przeprowadzoną, jeżeli produkty nieodwracalnie stracono.

Jednakże w tych przypadkach siły wyższej, gdy środki określone w lit. a) i b) są nieodpowiednie, właściwy organ informuje o tym Komisję, która może wprowadzić niezbędne środki zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

2. Wniosek określony w ust. 1 wnosi się w ciągu trzydziestu dni, licząc od dnia, w którym zainteresowany dowiedział się o okolicznościach mogących być powodem zaistnienia siły

wyższej, ale w terminie określonym przez szczegółowe rozporządzenie w sprawie przedstawienia dowodu koniecznego do dokonania zwolnienia z zabezpieczenia.

3. Osoba zainteresowana dostarcza dowód na wystąpienie okoliczności powołanych w charakterze siły wyższej.

ROZDZIAŁ II

PRODUKTY PODLEGAJĄCE OKREŚLONEMU WYKORZYSTANIU LUB SZCZEGÓLNEMU MIEJSCU PRZEZNACZENIA WE WSPÓLNOTYCE

Artykuł 8

1. Uważa się, że produkty spełniają wymogi dotyczące określonego wykorzystania lub miejsca przeznaczenia, jeżeli zostanie stwierdzone:

a) w odniesieniu do tych produktów, które są przeznaczone do przetworzenia lub do których mają być włączone inne produkty, które to czynności określa się dalej słowem „przetworzenie”, że zostały przetworzone;

b) w odniesieniu do tych produktów, które są przeznaczone do bezpośredniego spożycia jako produkty zagęszczone, że zostały zagęszczone, zapakowane w celu sprzedaży detalicznej i przejęte przez handel detaliczny;

c) w odniesieniu do tych produktów, które są przeznaczone do spożycia w niektórych instytucjach lub organizacjach, lub siłach zbrojnych i podobnych siłach, że zostały dostarczone tym instytucjom i przez nie przejęte;

oraz, w razie potrzeby, że czynności określone w lit. a), b) i c) zostały wykonane w określonych terminach.

2. Wymagania wymienione w ust. 1 lit. a), b) i c) stanowią wymagania podstawowe w rozumieniu art. 20 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85⁽¹⁾.

Artykuł 9

1. Jeżeli stosowany jest egzemplarz kontrolny T5, należy wypełnić pola 103, 104, 106 i 107 części „Informacje dodatkowe”.

W polach 104 i 106 umieszcza się adnotacje określone w odpowiednim rozporządzeniu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 205 z 3.8.1985, s. 5.

Należy również podać w polu 106 numer umowy o sprzedaży zawartej z agencją interwencyjną i, w razie potrzeby, numer wycofania.

W polu 107 należy podać numer odpowiedniego rozporządzenia.

2. W przypadku gdy produkty są wysyłane do trzeciego państwa członkowskiego, stosuje się odpowiednio przepisy art. 22.

3. W przypadku gdy dwie lub więcej operacji następują kolejno po sobie w tym samym państwie członkowskim, stosuje się odpowiednio przepisy art. 23.

Artykuł 10

Zwolnienie z zabezpieczenia jest uwarunkowane przedstawieniem dowodu, o którym mowa w art. 4.

Artykuł 11

W przypadku gdy egzemplarz kontrolny T5 nie dotrze do agencji określonej w art. 3 ust. 5 w terminie trzech miesięcy:

a) od wygaśnięcia terminu wyznaczonego dla wykonania danej czynności;

lub

b) od jego wystawienia, jeżeli nie wyznaczono żadnego terminu;

w związku z wystąpieniem okoliczności niezależnych od zainteresowanego, ten ostatni może złożyć wniosek do właściwych organów o uznanie równoważności innych dokumentów, podając podstawę takiego wniosku i dostarczając dokumenty towarzyszące. Dokumenty te muszą odwoływać się do egzemplarza kontrolnego T5 i zawierać potwierdzenie wydane przez właściwy organ kontrolny, który sprawdził lub zlecił sprawdzenie, że produkty zostały wykorzystane zgodnie z przeznaczeniem, jak również datę ich wykorzystania lub osiągnięcia miejsca przeznaczenia.

ROZDZIAŁ III

PRODUKTY WYWOŻONE ZE WSPÓLNOTY W STANIE NIEZMIENIONYM

Artykuł 12

1. Uznaje się, że produkty osiągnęły przewidziane miejsce przeznaczenia, jeżeli stwierdzono, że:

a) opuściły one w stanie niezmienionym obszar celny Wspólnoty. Do celów niniejszego rozporządzenia dostawy produktów, których wyłącznym przeznaczeniem jest spożycie na pokładzie platform wiertniczych lub wydobywczych, w tym również konstrukcji pomocniczych zapewniających wsparcie tego typu operacji, usytuowanych na obszarze europejskiego szelfu kontynentalnego lub na obszarze szelfu kontynentalnego nieeuropejskiej części Wspólnoty, jednak poza strefą trzech mil, licząc od linii bazowej używanej do określania zasięgu wód terytorialnych danego państwa członkowskiego, uznawane są za dostawy, które opuściły obszar celny Wspólnoty;

lub

b) osiągnęły swoje miejsce przeznaczenia w przypadku określonym w art. 33 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 612/2009 ⁽¹⁾;

lub

c) zostały umieszczone w magazynie zaopatrzenia żywnościowego zatwierdzonym na podstawie art. 37 rozporządzenia (WE) nr 612/2009;

lub

d) w przypadkach gdy produkty miały podlegać przywozowi do państwa trzeciego, formalności celne związane z przekazaniem ich tam do spożycia zostały dopełnione;

oraz, w stosownych przypadkach, czynności określone w lit. a)–d) zostały wykonane we wskazanych terminach.

2. Wymogi ustanowione w ust. 1 lit. a)–d) stanowią zobowiązania pierwotne w rozumieniu art. 20 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85, bez uszczerbku dla przepisów art. 16 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

3. W przypadku gdy produkty zostały umieszczone w magazynie zaopatrzenia żywnościowego zgodnie z ust. 1 lit. c), stosuje się art. 37–40 rozporządzenia (WE) nr 612/2009, z wyjątkiem art. 39 ust. 3, nawet jeśli nie przysługuje żadna refundacja.

4. Stosuje się przepisy art. 7 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 612/2009.

⁽¹⁾ Dz.U. L 186 z 17.7.2009, s. 1.

Artykuł 13

1. W przypadku gdy produkty objęte interwencją podlegają wywozowi w stanie niezmienionym, przyjęcie przez organy celne zgłoszenia wywozowego ma miejsce w państwie członkowskim, w którym nastąpiło wycofanie produktów z magazynów.

2. Zgłoszenie wywozowe oraz każdy inny dokument towarzyszący wymagany zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego mają, odpowiednio do danego przypadku, adnotacje:

a) „Produkty objęte interwencją z prawem refundacji — rozporządzenie (WE) nr 1130/2009”;

lub

b) „Produkty objęte interwencją bez prawa refundacji — rozporządzenie (WE) nr 1130/2009”.

3. Nawet jeśli wywóz produktów nie uprawnia do otrzymania refundacji, produkty te, po przyjęciu stosownego zgłoszenia wywozowego, nie są już uważane za objęte art. 23 ust. 2 Traktatu, a do ich przepływu stosuje się przepisy art. 340c ust. 3 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2454/93.

4. Warunki dotyczące wymaganego terminu przyznania refundacji oraz przedstawianego w tym celu dowodu stosuje się, jeśli dotyczy to zwolnienia z zabezpieczenia.

Artykuł 14

1. W przypadku stosowania egzemplarza kontrolnego T5 należy wypełniać pola 103, 104, 106, 107 oraz, w razie potrzeby, pole 105 w części zatytułowanej „Informacje dodatkowe”.

Pola 104 i 106 powinny zawierać adnotacje określone w odpowiednim rozporządzeniu.

Należy również podać w polu 106:

a) numer umowy sprzedaży zawartej z agencją interwencyjną;

oraz

b) numer polecenia wycofania.

Numer odpowiedniego rozporządzenia podaje się w polu 107.

2. W przypadku gdy egzemplarz kontrolny T5, stanowiący dowód wywozu towarów, jest wymagany do zwolnienia z zabezpieczenia określonego w art. 5 i do dokonania wypłaty refundacji, właściwy organ przetrzymujący zabezpieczenie przekazuje niezwłocznie poświadczoną za zgodność z oryginałem kopię egzemplarza kontrolnego T5 bezpośrednio do właściwego organu dokonującego wypłaty refundacji.

W tym przypadku zainteresowany wpisuje w polu 106 egzemplarza kontrolnego T5 następującą adnotację:

„Refundacja do zapłacenia przez ... (z podaniem nazwy i pełnego adresu właściwego organu dokonującego wypłaty refundacji)”.

3. W przypadku gdy nie było możliwe wywiązanie się z terminu 12 miesięcy, przewidzianego na przedstawienie dowodu wywozu w celu dokonania wypłaty refundacji, zgodnie z art. 46 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 612/2009, z powodu opóźnień administracyjnych w przekazywaniu zabezpieczenia egzemplarza kontrolnego T5 przez agencję posiadającą zabezpieczenie do właściwego organu dokonującego wypłaty refundacji, data otrzymania egzemplarza przez agencję posiadającą zabezpieczenie będzie uważana jednocześnie za datę odbioru przez organ przyznający refundację.

Artykuł 15

1. Produkty, które po przyjęciu zgłoszenia wywozowego przez służby celne obejmuje jedna z procedur określonych w art. 412–442a rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 w celu ich przewozu do stacji miejsca przeznaczenia lub dostarczenia odbiorcy spoza obszaru celnego Wspólnoty, są uważane za wywiezione z chwilą objęcia ich taką procedurą.

2. W przypadku zastosowania ust. 1 urząd celny wyjścia przyjmujący zgłoszenie wywozowe zapewnia, że jedna z adnotacji podanych, odpowiednio, w art. 11 ust. 4 lub ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 612/2009 znajduje się w dokumencie wydanym jako dowód wywozu.

3. Urząd celny wyjścia może zezwolić na zmianę umowy przewozu tak, aby zakończenie przewozu nastąpiło wewnątrz Wspólnoty, jedynie po stwierdzeniu, że:

a) jeżeli w agencji interwencyjnej zostało złożone zabezpieczenie do celów zapewnienia, że wywóz miał miejsce, to zabezpieczenie nie zostało zwolnione;

lub

b) że złożone zostało nowe zabezpieczenie.

Jednakże jeżeli zabezpieczenie zostało zwolnione na podstawie ust. 1 i jeśli produkt nie opuścił obszaru celnego Wspólnoty w dopuszczalnym terminie, urząd celny wyjścia informuje o tym agencję odpowiedzialną za zwolnienie z zabezpieczenia i przekazuje jej w jak najszybszym terminie wszystkie niezbędne dane szczegółowe. W tych przypadkach uważa się, że zabezpieczenie zostało niesłusznie zwolnione, a jego kwota podlega odzyskaniu.

Artykuł 16

1. Zwolnienie zabezpieczenia wymaga przedstawienia dowodu określonego w art. 4.

Ponadto zwolnienie zabezpieczenia wymaga przedstawienia dowodu określonego w art. 16 i 17 rozporządzenia (WE) nr 612/2009:

a) jeżeli produkty mają być przywiezione do określonego państwa trzeciego; lub

b) jeżeli w przypadkach, gdy produkty mają być wywiezione ze Wspólnoty, występują poważne wątpliwości co do rzeczywistego miejsca przeznaczenia.

Właściwe władze państw członkowskich mogą wymagać przedstawienia dodatkowych dowodów, że dane produkty zostały rzeczywiście wprowadzone na rynek danego państwa trzeciego dokonującego przywozu.

W przypadkach zaistnienia poważnych wątpliwości co do rzeczywistego miejsca przeznaczenia produktów Komisja może wezwać państwa członkowskie do zastosowania przepisów niniejszego ustępu.

2. W przypadku gdy produkt ma być przywieziony do określonego państwa trzeciego i gdy kwota refundacji jest odliczana od ceny sprzedaży, a stosowny dowód, określony w ust. 1, nie został dostarczony:

a) część zabezpieczenia może zostać zwolniona po przedstawieniu dowodu, że produkt opuścił obszar celny Wspólnoty;

kwota zwolniona jest równa najniższej kwocie refundacji, wyznaczonej zgodnie z art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 612/2009, obowiązującej w dniu, w którym przyjęto zgłoszenie wywozowe;

b) dodatkowo, oprócz kwoty określonej w lit. a), zostanie zwolniona ta część zabezpieczenia, która odpowiada różnicy między najniższą kwotą wskazaną w lit. a) a kwotą refundacji obowiązującą w dniu, w którym przyjęto zgłoszenie wywozowe do państwa trzeciego faktycznie dokonującego przywozu, do wysokości, do której kwota ta nie przekracza kwoty refundacji obowiązującej dla obligatoryjnego miejsca przeznaczenia, w przypadku gdy:

(i) wywóz do wyżej wymienionego państwa trzeciego nie mógł być dokonany ze względu na siłę wyższą; oraz

(ii) dowód przywozu do innego kraju przeznaczenia został przedłożony zgodnie z ust. 1.

Artykuł 17

1. W przypadku stosowania art. 186 i 187 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ⁽¹⁾:

a) zabezpieczenie określone w art. 5 ust. 1 niniejszego rozporządzenia ulega przypadkowi, jeżeli nie zostało jeszcze zwolnione;

b) kwota równa zabezpieczeniu musi być odzyskana, jeżeli zostało ono już zwolnione.

2. W przypadku gdy produkty, dla których złożono zabezpieczenie, określone w art. 5 ust. 1, opuszczają obszar celny Wspólnoty i jeżeli formalności wymagane dla uzyskania refundacji nie zostały spełnione, formalności te, do celów art. 185, 186 i 187 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92, uznaje się za dokonane i stosuje się ust. 1.

3. Kwota zabezpieczenia określonego w ust. 1 i 2 jest uznawana za zabezpieczenie, które uległo przypadkowi w rozumieniu art. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78 ⁽²⁾.

4. Zainteresowany przedstawia właściwemu organowi dowód, mający postać świadectwa wydanego przez daną agencję interwencyjną, świadczący o tym, że przepisy ust. 1 były przestrzegane lub że żadne zabezpieczenie nie zostało złożone.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 50 z 22.2.1978, s. 1.

Artykuł 18

Jeżeli w następstwie okoliczności niezależnych od osoby zainteresowanej egzemplarz kontrolny T5 mający stanowić dowód, że produkty osiągnęły przewidziane miejsce przeznaczenia, o którym mowa w art. 12 ust. 1, nie dotarł do agencji określonej w art. 3 ust. 5 w ciągu trzech miesięcy od jego wystawienia, osoba zainteresowana może, zgodnie z przepisami art. 46 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 612/2009, przedłożyć właściwemu organowi uzasadniony wniosek o uznanie równoważności innych dokumentów.

ROZDZIAŁ IV

PRODUKTY WYWOŻONE ZE WSPÓLNOTY PO ICH PRZETWORZENIU*Artykuł 19*

Uznaje się, że produkty zostały wykorzystane w przewidziany sposób i osiągnęły przewidziane miejsce przeznaczenia, jeżeli stwierdzono, że wymogi zawarte w art. 8 i 12 zostały spełnione.

Artykuł 20

W przypadku gdy produkty mają podlegać wywozowi po przetworzeniu, przyjęcie zgłoszenia wywozowego przez organy celne ma miejsce w tym państwie członkowskim, w którym miało miejsce ostateczne przetworzenie.

Artykuł 21

1. W przypadku gdy produkty mają być wysłane w stanie niezmiennym w celu przetworzenia po dokonaniu ich wywozu, egzemplarz kontrolny T5 jest wydawany przez sprzedającą agencję interwencyjną i wypełnia się pola 103, 104, 106 i 107 w części „Informacje dodatkowe”.

Pola 104 i 106 zawierają adnotacje określone w odpowiednim rozporządzeniu.

Pole 106 zawiera ponadto:

a) numer umowy sprzedaży zawartej z agencją interwencyjną;

b) w razie potrzeby, numer wycofania; oraz

c) adnotację: „Produkty objęte interwencją, podlegające przy wywozie procedurze zewnętrznego tranzytu wspólnotowego”.

Pole 107 zawiera numer odpowiedniego rozporządzenia.

2. W przypadku gdy produkty podlegają wysyłce po ich przetworzeniu w państwie członkowskim, w którym nastąpiło wycofanie z zapasów interwencyjnych, i są przeznaczone do dalszego przetworzenia już po dokonaniu wywozu, egzemplarz kontrolny T5 jest wydawany przez organ kontrolujący przetwarzanie.

Wypełnia się pola 103, 104, 106 i 107 w części egzemplarza kontrolnego T5 „Informacje dodatkowe”.

Pola 104 i 106 zawierają adnotacje określone w odpowiednim rozporządzeniu.

Pole 106 zawiera także:

a) numer umowy sprzedaży zawartej z agencją interwencyjną;

b) adnotację: „Produkty objęte interwencją, podlegające przy wywozie procedurze zewnętrznego tranzytu wspólnotowego”.

Pole 107 zawiera numer odpowiedniego rozporządzenia.

3. W przypadku gdy produkty podlegają wywozowi po ich przetworzeniu i mają przekroczyć przez terytorium jednego lub więcej innych państw członkowskich, egzemplarz kontrolny T5 jest wystawiany przez urząd celny wyjścia na podstawie przedstawienia dokumentu wydanego przez organ sprawdzający przetwarzanie. Dokument ten jest przechowywany przez urząd celny wyjścia.

Jednakże dokument ten nie jest wymagany, gdy ten urząd celny wyjścia sprawdził odpowiednie przetwarzanie.

Wypełnia się pola 103, 104, 106 i 107 oraz, w razie potrzeby, 105 w części egzemplarza kontrolnego T5 „Informacje dodatkowe”.

Pola 104 i 106 zawierają adnotacje określone w odpowiednim rozporządzeniu.

Pole 106 zawiera także:

- a) numer umowy sprzedaży zawartej z agencją interwencyjną; i
- b) w razie potrzeby, numer dokumentu określonego w akapicie pierwszym.

Pole 107 zawiera numer odpowiedniego rozporządzenia.

4. W przypadku gdy egzemplarz kontrolny T5, stanowiący dowód wywozu towarów, jest wymagany w celu zwolnienia z zabezpieczenia określonego w art. 5 i w celu dokonania wypłaty refundacji, właściwy organ posiadający zabezpieczenie przekazuje niezwłocznie poświadczoną za zgodność z oryginałem kopię egzemplarza kontrolnego T5 bezpośrednio do właściwego organu dokonującego wypłacenia refundacji.

W tym przypadku osoba zainteresowana wpisuje w polu 106 egzemplarza kontrolnego T5 następującą adnotację:

„Refundacja do wypłacenia przez ... (z podaniem państwa członkowskiego i wskazaniem pełnej nazwy i adresu właściwego organu dokonującego wypłacenia refundacji).”

Artykuł 22

1. W przypadku gdy produkty zostały wysłane do innego państwa członkowskiego w celu przetworzenia i jeżeli produkty przetworzone:

- a) są wysyłane do trzeciego państwa członkowskiego lub innego państwa członkowskiego w celu dalszego ich przetworzenia;

lub

- b) przekraczają terytorium trzeciego państwa członkowskiego lub innego państwa członkowskiego w celu wywiezienia;

wtedy właściwy organ określony w art. 21 ust. 2 lub 3 wydaje, odpowiednio, jeden lub więcej egzemplarzy kontrolnych T5.

Egzemplarz lub egzemplarze kontrolne T5 wypełnia się:

- a) w przypadku określonym w akapicie pierwszym lit. a), jak określono w art. 21 ust. 2 lit. b);
- b) w przypadku określonym w akapicie pierwszym lit. b), jak określono w art. 21 ust. 3 lit. b);

wykorzystując informacje podane w oryginale egzemplarza kontrolnego T5. Ponadto numer porządkowy, datę wydania dokumentu oryginalnego i nazwę organu, który go wydał, wpisuje się w polu 106 egzemplarza lub egzemplarzy kontrolnych T5.

2. W przypadku określonym w ust. 1 właściwy organ, który sprawdził operację, wpisuje odpowiednią adnotację i przesyła niezwłocznie oryginał egzemplarza kontrolnego T5 bezpośrednio do agencji określonej w art. 3 ust. 5 i podaje w oryginale egzemplarza kontrolnego T5, w polu zatytułowanym „Kontrola wykorzystania lub miejsca przeznaczenia”, że produkt został wysłany do innego państwa członkowskiego w celu dalszego przetworzenia, zapakowania, przejęcia lub wywozu. Oryginał egzemplarza kontrolnego T5 zawiera numer lub numery porządkowe egzemplarza lub egzemplarzy kontrolnych T5 w tym celu wystawionych lub odniesienie do egzemplarzy kontrolnych.

3. Dokument określony w art. 4 lit. a) zawiera podobne adnotacje do tych określonych w ust. 2.

Artykuł 23

1. W przypadku gdy dwie lub więcej operacji, z wyjątkiem wywozu (takie jak przetwarzanie, pakowanie, przejęcie), występują kolejno w tym samym państwie członkowskim, państwo to może zdecydować o uznaniu tych operacji za jedną operację. W tym przypadku nie wydaje się żadnego egzemplarza kontrolnego T5, zanim wszystkie przewidziane operacje nie zostaną wykonane.

Po wykonaniu kontroli wszystkich operacji oryginał egzemplarza kontrolnego T5 jest odsyłany do agencji określonej w art. 3 ust. 5. Państwa członkowskie podejmują wszelkie właściwe środki w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania tego systemu.

2. W przypadku gdy państwa członkowskie decydują o nieprzestrzeganiu procedury określonej w ust. 1, właściwy organ wydaje po każdej operacji egzemplarz kontrolny T5. Właściwy organ, który sprawdził operację, podaje w polu egzemplarza kontrolnego T5 zatytułowanym „Kontrola wykorzystania lub miejsca przeznaczenia”, że produkt został wysłany wewnątrz tego samego państwa członkowskiego w celu dalszego przetworzenia, zapakowania, przejęcia lub wywozu. Oryginał egzemplarza kontrolnego T5 zawiera numer lub numery porządkowe egzemplarza lub egzemplarzy kontrolnych T5 w tym celu wystawionych lub odniesienie do egzemplarzy kontrolnych.

3. Dokument określony w art. 4 lit. a) zawiera podobne adnotacje do tych określonych w ust. 2.

Artykuł 24

Do niniejszego rozdziału stosuje się art. 11, art. 13 ust. 2, 3 i 4, art. 14 ust. 3 oraz art. 15–18.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 25

1. Państwa członkowskie informują Komisję o pełnej nazwie i adresie właściwych organów kontrolnych, określonych w art. 2 ust. 1. Komisja informuje pozostałe państwa członkowskie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 listopada 2009 r.

2. Państwa członkowskie informują co kwartał Komisję o przypadkach zastosowania przez nie art. 7 ust. 1, określając okoliczności, na które się powołano, ilości i podjęte środki.

3. W dniu 1 marca i 1 września każdego roku państwa członkowskie przesyłają do Komisji wykaz zawierający liczbę wniosków zgłoszonych na podstawie art. 11 lub 18, z podaniem przyczyny, o ile jest wiadoma, nieodesłania egzemplarzy kontrolnych T5, ilości i charakteru dokumentów dopuszczonych jako równoważne.

Artykuł 26

Rozporządzenie (EWG) nr 3002/92 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia należy odczytywać jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.

Artykuł 27

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Uchylone rozporządzenie i wykaz jego kolejnych zmian

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3002/92	(Dz.U. L 301 z 17.10.1992, s. 17).
Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 75/93	(Dz.U. L 11 z 19.1.1993, s. 5).
Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1938/93	(Dz.U. L 176 z 20.7.1993, s. 12).
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 770/96	(Dz.U. L 104 z 27.4.1996, s. 13).

ZAŁĄCZNIK II

Tabela korelacji

Rozporządzenie (EWG) nr 3002/92	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ust. 1 i 2	Artykuł 1 ust. 1 i 2
Artykuł 1 ust. 3	—
Artykuł 1 ust. 4	Artykuł 1 ust. 3
Artykuł 2 ust. 1 akapit pierwszy i drugi	Artykuł 2 ust. 1 akapit pierwszy i drugi
Artykuł 2 ust. 1 akapit trzeci	—
Artykuł 2 ust. 2 akapit pierwszy słowa wstępne oraz tiret pierwsze i drugie	Artykuł 2 ust. 2 akapit pierwszy
Artykuł 2 ust. 2 akapit drugi słowa wstępne	Artykuł 2 ust. 2 akapit drugi słowa wstępne
Artykuł 2 ust. 2 akapit drugi tiret pierwsze	Artykuł 2 ust. 2 akapit drugi lit. a)
Artykuł 2 ust. 2 akapit drugi tiret drugie	Artykuł 2 ust. 2 akapit drugi lit. b)
Artykuł 2 ust. 2 akapit trzeci	Artykuł 2 ust. 2 akapit trzeci
Artykuł 2 ust. 3 akapit pierwszy słowa wstępne	Artykuł 2 ust. 3 akapit pierwszy słowa wstępne
Artykuł 2 ust. 3 akapit pierwszy tiret pierwsze	Artykuł 2 ust. 3 akapit pierwszy lit. a)
Artykuł 2 ust. 3 akapit pierwszy tiret drugie	Artykuł 2 ust. 3 akapit pierwszy lit. b)
Artykuł 2 ust. 3 akapit drugi	Artykuł 2 ust. 3 akapit drugi
Artykuł 2 ust. 4 akapit pierwszy	Artykuł 2 ust. 4 akapit pierwszy
—	Artykuł 2 ust. 4 akapit drugi
Artykuł 2 ust. 4 akapit drugi	Artykuł 2 ust. 4 akapit trzeci
Artykuł 3 ust. 1 lit. a) akapit pierwszy słowa wstępne	Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy słowa wstępne
Artykuł 3 ust. 1 ust. a) akapit pierwszy tiret pierwsze	Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)
Artykuł 3 ust. 1 lit. a) akapit pierwszy tiret drugie	Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy lit. b)
Artykuł 3 ust. 1 lit. a) akapit pierwszy tiret trzecie słowa wstępne	Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) słowa wstępne
Artykuł 3 ust. 1 lit. a) akapit pierwszy tiret trzecie subtiret pierwsze	Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) ppkt (i)
Artykuł 3 ust. 1 lit. a) akapit pierwszy tiret trzecie subtiret drugie	Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) ppkt (ii)
Artykuł 3 ust. 1 lit. a) akapit drugi	Artykuł 3 ust. 1 akapit drugi
Artykuł 3 ust. 1 lit. a) akapit trzeci słowa wstępne	Artykuł 3 ust. 1 akapit trzeci słowa wstępne
Artykuł 3 ust. 1 lit. a) akapit trzeci tiret pierwsze	Artykuł 3 ust. 1 akapit trzeci lit. a)

Rozporządzenie (EWG) nr 3002/92	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 3 ust. 1 lit. a) akapit trzeci tiret drugie	Artykuł 3 ust. 1 akapit trzeci lit. b)
Artykuł 3 ust. 1 lit. a) akapit czwarty	Artykuł 3 ust. 1 akapit czwarty
Artykuł 3 ust. 1 lit. b) akapit pierwszy słowa wstępne	Artykuł 3 ust. 2 akapit pierwszy słowa wstępne
Artykuł 3 ust. 1 lit. b) akapit pierwszy tiret pierwsze	Artykuł 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. a)
Artykuł 3 ust. 1 b) akapit pierwszy tiret drugie	Artykuł 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. b)
Artykuł 3 ust. 1 lit. b) akapit pierwszy tiret trzecie	Artykuł 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. c)
Artykuł 3 ust. 1 lit. b) akapit pierwszy tiret czwarte	Artykuł 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. d)
Artykuł 3 ust. 1 lit. b) akapit pierwszy tiret piąte	Artykuł 3 ust. 2 akapit pierwszy lit. e)
Artykuł 3 ust. 1 lit. b) akapit drugi	Artykuł 3 ust. 2 akapit drugi
Artykuł 3 ust. 1 lit. b) akapit trzeci	Artykuł 3 ust. 2 akapit trzeci
Artykuł 3 ust. 1 lit. c)	Artykuł 3 ust. 3
Artykuł 3 ust. 1 lit. d)	Artykuł 3 ust. 4
Artykuł 3 ust. 2	Artykuł 3 ust. 5
Artykuł 3 ust. 3	Artykuł 3 ust. 6
Artykuł 4	Artykuł 4
Artykuł 5 ust. 1 część wprowadzająca	Artykuł 5 ust. 1 część wprowadzająca
Artykuł 5 ust. 1 tiret pierwsze	Artykuł 5 ust. 1 lit. a)
Artykuł 5 ust. 1 tiret drugie	Artykuł 5 ust. 1 lit. b)
Artykuł 5 ust. 2 akapit pierwszy część wprowadzająca	Artykuł 5 ust. 2 akapit pierwszy część wprowadzająca
Artykuł 5 ust. 2 akapit pierwszy tiret pierwsze	Artykuł 5 ust. 2 akapit pierwszy lit. a)
Artykuł 5 ust. 2 akapit pierwszy tiret drugie	Artykuł 5 ust. 2 akapit pierwszy lit. b)
Artykuł 5 ust. 2 akapit pierwszy tiret trzecie	Artykuł 5 ust. 2 akapit pierwszy lit. c)
Artykuł 5 ust. 2 akapit pierwszy tiret czwarte	Artykuł 5 ust. 2 akapit pierwszy lit. d)
Artykuł 5 ust. 2 akapit pierwszy tiret piąte	Artykuł 5 ust. 2 akapit pierwszy lit. e)
Artykuł 5 ust. 2 akapit pierwszy tiret szóste	Artykuł 5 ust. 2 akapit pierwszy lit. f)
Artykuł 5 ust. 2 akapit pierwszy tiret siódme	Artykuł 5 ust. 2 akapit pierwszy lit. g)
Artykuł 5 ust. 2 akapit pierwszy tiret ósme	Artykuł 5 ust. 2 akapit pierwszy lit. h)
Artykuł 5 ust. 2 akapit pierwszy tiret dziewiąte	Artykuł 5 ust. 2 akapit pierwszy lit. i)
Artykuł 5 ust. 2 akapit drugi	Artykuł 5 ust. 2 akapit drugi
Artykuł 5a	Artykuł 6
Artykuł 6	Artykuł 7
Artykuł 7	Artykuł 8
Artykuł 8 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 9 ust. 1 akapit pierwszy

Rozporządzenie (EWG) nr 3002/92	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 8 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 9 ust. 1 akapit drugi
Artykuł 8 ust. 1 akapit trzeci słowa wstępne tiret pierwsze i drugie	Artykuł 9 ust. 1 akapit trzeci
Artykuł 8 ust. 1 akapit czwarty	Artykuł 9 ust. 1 akapit czwarty
Artykuł 8 ust. 2 i ust. 3	Artykuł 9 ust. 2 i ust. 3
Artykuł 9	Artykuł 10
Artykuł 10 słowa wstępne	Artykuł 11 słowa wstępne
Artykuł 10 tiret pierwsze	Artykuł 11 lit. a)
Artykuł 10 tiret drugie	Artykuł 11 lit. b)
Artykuł 10 część końcowa	Artykuł 11 część końcowa
Artykuł 11	Artykuł 12
Artykuł 12 ust. 1	Artykuł 13 ust. 1
Artykuł 12 ust. 2 słowa wstępne	Artykuł 13 ust. 2 słowa wstępne
Artykuł 12 ust. 2 tiret pierwsze	Artykuł 13 ust. 2 lit. a)
Artykuł 12 ust. 2 tiret drugie	Artykuł 13 ust. 2 lit. b)
Artykuł 12 ust. 3	Artykuł 13 ust. 3
Artykuł 12 ust. 4	Artykuł 13 ust. 4
Artykuł 13 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 14 ust. 1 akapit pierwszy
Artykuł 13 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 14 ust. 1 akapit drugi
Artykuł 13 ust. 1 akapit trzeci słowa wstępne	Artykuł 14 ust. 1 akapit trzeci słowa wstępne
Artykuł 13 ust. 1 akapit trzeci tiret pierwsze	Artykuł 14 ust. 1 akapit trzeci lit. a)
Artykuł 13 ust. 1 akapit trzeci tiret drugie	Artykuł 14 ust. 1 akapit trzeci lit. b)
Artykuł 13 ust. 1 akapit czwarty	Artykuł 14 ust. 1 akapit czwarty
Artykuł 13 ust. 2	Artykuł 14 ust. 2
Artykuł 13 ust. 3	Artykuł 14 ust. 3
Artykuł 14 ust. 1 i 2	Artykuł 15 ust. 1 i 2
Artykuł 14 ust. 3 akapit pierwszy słowa wstępne	Artykuł 15 ust. 3 akapit pierwszy słowa wstępne
Artykuł 14 ust. 3 akapit pierwszy tiret pierwsze	Artykuł 15 ust. 3 akapit pierwszy lit. a)
Artykuł 14 ust. 3 akapit pierwszy tiret drugie	Artykuł 15 ust. 3 akapit pierwszy lit. b)
Artykuł 14 ust. 3 akapit drugi	Artykuł 15 ust. 3 akapit drugi
Artykuł 15 ust. 1 akapit pierwszy słowa wstępne	Artykuł 16 ust. 1 akapit pierwszy
Artykuł 15 ust. 1 akapit pierwszy część końcowa	Artykuł 16 ust. 1 akapit drugi słowa wstępne
Artykuł 15 ust. 1 akapit pierwszy tiret pierwsze i drugie	Artykuł 16 ust. 1 akapit drugi lit. a) i lit. b)
Artykuł 15 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 16 ust. 1 akapit trzeci

Rozporządzenie (EWG) nr 3002/92	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 15 ust. 1 akapit trzeci	Artykuł 16 ust. 1 akapit czwarty
Artykuł 15 ust. 2 słowa wstępne	Artykuł 16 ust. 2 słowa wstępne
Artykuł 15 ust. 2 lit. a)	Artykuł 16 ust. 2 lit. a)
Artykuł 15 ust. 2 lit. b) część wprowadzającą	Artykuł 16 ust. 2 lit. b) część wprowadzającą
Artykuł 15 ust. 2 lit. b) tiret pierwsze	Artykuł 16 ust. 2 lit. b) ppkt (i)
Artykuł 15 ust. 2 lit. b) tiret drugie	Artykuł 16 ust. 2 lit. b) ppkt (ii)
Artykuł 16 ust. 1 słowa wstępne	Artykuł 17 ust. 1 słowa wstępne
Artykuł 16 ust. 1 tiret pierwsze	Artykuł 17 ust. 1 lit. a)
Artykuł 16 ust. 1 tiret drugie	Artykuł 17 ust. 1 lit. b)
Artykuł 16 ust. 2	Artykuł 17 ust. 2
Artykuł 16 ust. 3	Artykuł 17 ust. 3
Artykuł 16 ust. 4	Artykuł 17 ust. 4
Artykuł 17	Artykuł 18
Artykuł 18	Artykuł 19
Artykuł 19	Artykuł 20
Artykuł 20 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 21 ust. 1 akapit pierwszy
Artykuł 20 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 21 ust. 1 akapit drugi
Artykuł 20 ust. 1 akapit trzeci słowa wstępne	Artykuł 21 ust. 1 akapit trzeci słowa wstępne
Artykuł 20 ust. 1 akapit trzeci tiret pierwsze	Artykuł 21 ust. 1 akapit trzeci lit. a)
Artykuł 20 ust. 1 akapit trzeci tiret drugie	Artykuł 21 ust. 1 akapit trzeci lit. b)
Artykuł 20 ust. 1 akapit trzeci tiret trzecie	Artykuł 21 ust. 1 akapit trzeci lit. c)
Artykuł 20 ust. 1 akapit czwarty	Artykuł 21 ust. 1 akapit czwarty
Artykuł 20 ust. 2 lit. a)	Artykuł 21 ust. 2 akapit pierwszy
Artykuł 20 ust. 2 lit. b) akapit pierwszy	Artykuł 21 ust. 2 akapit drugi
Artykuł 20 ust. 2 lit. b) akapit drugi	Artykuł 21 ust. 2 akapit trzeci
Artykuł 20 ust. 2 lit. b) akapit trzeci słowa wstępne	Artykuł 21 ust. 2 akapit czwarty słowa wstępne
Artykuł 20 ust. 2 lit. b) akapit trzeci tiret pierwsze	Artykuł 21 ust. 2 akapit czwarty lit. a)
Artykuł 20 ust. 2 lit. b) akapit trzeci tiret drugie	Artykuł 21 ust. 2 akapit czwarty lit. b)
Artykuł 20 ust. 2 lit. b) akapit czwarty	Artykuł 21 ust. 2 akapit piąty
Artykuł 20 ust. 3 lit. a)	Artykuł 21 ust. 3 akapity pierwszy i drugi
Artykuł 20 ust. 3 lit. b) akapit pierwszy	Artykuł 21 ust. 3 akapit trzeci
Artykuł 20 ust. 3 lit. b) akapit drugi	Artykuł 21 ust. 3 akapit czwarty

Rozporządzenie (EWG) nr 3002/92	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 20 ust. 3 lit. b) akapit trzeci słowa wstępne	Artykuł 21 ust. 3 akapit piąty słowa wstępne
Artykuł 20 ust. 3 lit. b) akapit trzeci tiret pierwsze	Artykuł 21 ust. 3 akapit piąty lit. a)
Artykuł 20 ust. 3 lit. b) akapit trzeci tiret drugie	Artykuł 21 ust. 3 akapit piąty lit. b)
Artykuł 20 ust. 3 lit. b) akapit czwarty	Artykuł 21 ust. 3 akapit szósty
Artykuł 20 ust. 4	Artykuł 21 ust. 4
Artykuł 21 ust. 1 akapit pierwszy słowa wstępne	Artykuł 22 ust. 1 akapit pierwszy słowa wstępne
Artykuł 21 ust. 1 akapit pierwszy tiret pierwsze	Artykuł 22 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)
Artykuł 21 ust. 1 akapit pierwszy tiret drugie	Artykuł 22 ust. 1 akapit pierwszy lit. b)
Artykuł 21 ust. 1 akapit pierwszy słowa końcowe	Artykuł 22 ust. 1 akapit pierwszy słowa końcowe
Artykuł 21 ust. 1 akapit drugi słowa wstępne	Artykuł 22 ust. 1 akapit drugi słowa wstępne
Artykuł 21 ust. 1 akapit drugi tiret pierwsze	Artykuł 22 ust. 1 akapit drugi lit. a)
Artykuł 21 ust. 1 akapit drugi tiret drugie	Artykuł 22 ust. 1 akapit drugi lit. b)
Artykuł 21 ust. 1 akapit drugi słowa końcowe	Artykuł 22 ust. 1 akapit drugi słowa końcowe
Artykuł 21 ust. 2	Artykuł 22 ust. 2
Artykuł 21 ust. 3	Artykuł 22 ust. 3
Artykuł 22	Artykuł 23
Artykuł 23	Artykuł 24
Artykuł 24	Artykuł 25
Artykuł 25	—
—	Artykuł 26
Artykuł 26	Artykuł 27
—	Załącznik I
—	Załącznik II

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1131/2009**z dnia 24 listopada 2009 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę (Moutarde de Bourgogne (ChOG))**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 4 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit pierwszy i w zastosowaniu art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 510/2006 wniosek Francji o rejestrację nazwy „Moutarde de Bourgogne” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾.

- (2) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, nazwa ta powinna zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

Artykuł 2 Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. C 72 z 26.3.2009, s. 62.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 2.6. Musztarda

FRANCJA

Moutarde de Bourgogne (ChOG)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1132/2009**z dnia 24 listopada 2009 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych
nazwę [Marroni del Monfenera (ChOG)]**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 4 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 510/2006 wniosek Włoch o rejestrację nazwy „Marroni del Monfenera” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾.

- (2) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeczności zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, nazwa ta powinna zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

Artykuł 2 Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. C 89 z 18.4.2009, s. 9.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.6. Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone

WŁOCHY

Marroni del Monfenera (ChOG)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1133/2009**z dnia 24 listopada 2009 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1090/2009 ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 16 listopada 2009 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/96 z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 16 listopada 2009 r. zostały ustalone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1090/2009 ⁽³⁾.

- (2) Ponieważ obliczona średnia należności celnych przywozowych różni się o 5 EUR/t od ustalonej należności, należy wprowadzić odpowiednią korektę należności celnych przywozowych ustalonych w rozporządzeniu (WE) nr 1090/2009.

- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1090/2009,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załączniki I i II do rozporządzenia (WE) nr 1090/2009 zastępują się załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2 Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 25 listopada 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1996, s. 125.

⁽³⁾ Dz.U. L 299 z 14.11.2009, s. 3.

ZAŁĄCZNIK I

Należności celne przywózowe na produkty, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, mające zastosowanie od dnia 25 listopada 2009 r.

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Należność przywózowa ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	PSZENICA twarda wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	15,26
1001 90 91	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 90 99	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 00 00	ŻYTO	38,58
1005 10 90	KUKURYDZA siewna, inna niż hybryda	15,68
1005 90 00	KUKURYDZA, inna niż do siewu ⁽²⁾	15,68
1007 00 90	Ziarno SORGO, inne niż hybryda do siewu	38,58

⁽¹⁾ W przypadku towarów przywożonych do Wspólnoty przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, importer może skorzystać z obniżki należności celnych o:

- 3 EUR/t, jeśli port wyladunkowy znajduje się na Morzu Śródziemnym,
- 2 EUR/t, jeśli port wyladunkowy znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Wielkiej Brytanii lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione zostały warunki ustanowione w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki uwzględnione przy obliczaniu należności ustalonych w załączniku I

13.11.2009-23.11.2009

1) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

(EUR/t)

	Pszenvica zwyczajna ⁽¹⁾	Kukurydza	Pszenvica twarda wysokiej jakości	Pszenvica twarda średniej jakości ⁽²⁾	Pszenvica twarda niskiej jakości ⁽³⁾	Jęczmień
Giełda	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Notowanie	146,67	105,00	—	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	127,27	117,27	97,27	74,77
Premia za Zatokę	—	14,72	—	—	—	—
Premia za Wielkie Jeziora	12,65	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽²⁾ Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽³⁾ Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

2) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska–Rotterdam: 22,58 EUR/t

Koszt frachtu: Wielkie Jeziora–Rotterdam: 44,51 EUR/t

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2009/127/WE

z dnia 21 października 2009 r.

zmieniająca dyrektywę 2006/42/WE w odniesieniu do maszyn do stosowania pestycydów

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Uznaje się, że stosowanie pestycydów stanowi zagrożenie zarówno dla zdrowia ludzkiego, jak i dla środowiska. W swoim komunikacie z dnia 12 lipca 2006 r., zatytułowanym „Strategia tematyczna w sprawie zrównoważonego stosowania pestycydów”, Komisja przyjęła strategię mającą na celu zmniejszenie zagrożeń dla zdrowia ludzkiego i dla środowiska wynikających ze stosowania pestycydów. Ponadto Parlament Europejski i Rada przyjęły dyrektywę 2009/128/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającą ramy wspólnotowego działania na rzecz osiągnięcia zrównoważonego stosowania pestycydów ⁽³⁾ („dyrektywa ramowa”).
- (2) Projektowanie, wykonanie i konserwacja maszyn do stosowania pestycydów odgrywają znaczącą rolę w ograniczaniu negatywnego oddziaływania pestycydów na zdrowie ludzkie i na środowisko. W odniesieniu do sprzętu do stosowania pestycydów, który znajduje się już w profesjonalnym użytkowaniu, dyrektywa ramowa wprowadza wymagania w zakresie kontroli i konserwacji, którym ma być poddany taki sprzęt.
- (3) Dyrektywa ramowa ma obecnie zastosowanie do pestycydów, które są środkami ochrony roślin. W związku z tym wskazane jest ograniczenie zakresu niniejszej dyrektywy do maszyn do stosowania pestycydów stanowiących środki ochrony roślin. Jednak z uwagi na to, że przewidywane jest rozszerzenie zakresu dyrektywy i objęcie nim produktów biobójczych, Komisja powinna zbadać możliwość rozszerzenia zakresu wymagań

w dziedzinie ochrony środowiska i objęcie nimi maszyn do stosowania produktów biobójczych do dnia 31 grudnia 2012 r.

- (4) Wymagania w dziedzinie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa osób oraz, w stosownych przypadkach, zwierząt domowych i mienia, zostały już objęte zakresem dyrektywy 2006/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie maszyn ⁽⁴⁾. W związku z tym w dyrektywie 2006/42/WE należy uwzględnić zasadnicze wymagania z zakresu ochrony środowiska w odniesieniu do projektowania i wykonania nowych maszyn do stosowania pestycydów, zapewniając jednocześnie, aby wymagania te były zgodne z wymaganiami dyrektywy ramowej dotyczącej konserwacji i kontroli.
- (5) W tym celu konieczne jest również włączenie odniesienia do ochrony środowiska w dyrektywie 2006/42/WE, ograniczając jednocześnie ten cel do rodzaju maszyn oraz do zagrożeń podlegających szczególnym wymaganiom w zakresie ochrony środowiska.
- (6) Maszyny do stosowania pestycydów obejmują maszyny samobieżne, przyczepiane, zamocowane lub półzawieszane na pojazdach, instalowane w samolotach oraz maszyny stacjonarne przeznaczone do stosowania pestycydów, zarówno do użytku profesjonalnego, jak i nieprofesjonalnego. Maszyny te obejmują również maszyny posiadające komorę ciśnieniową przenośną lub trzymane w ręku maszyn z własnym napędem lub napędzane ręcznie.
- (7) Niniejsza dyrektywa ogranicza się do zasadniczych wymagań, które muszą spełniać maszyny do stosowania pestycydów przed wprowadzeniem do obrotu lub oddaniem do użytku, podczas gdy europejskie organizacje normalizacyjne odpowiedzialne są za opracowanie norm zharmonizowanych zawierających szczegółowe specyfikacje dla różnych kategorii tych maszyn w celu ułatwienia producentom dostosowania się do tych wymagań.

⁽¹⁾ Dz.U. C 182 z 4.8.2009, s. 44.⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 22 kwietnia 2009 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 24 września 2009 r.⁽³⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 71.⁽⁴⁾ Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 24.

- (8) Istotne jest, aby wszystkie zainteresowane strony, w tym również przemysł, rolnicy i organizacje ochrony środowiska, na równi uczestniczyły w procesie opracowywania tych norm zharmonizowanych, tak aby zapewnić ich przyjęcie na podstawie przejrzystego konsensusu między wszystkimi zainteresowanymi.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2006/42/WE.
- (10) Zgodnie z pkt 34 porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽¹⁾ zachęca się państwa członkowskie do sporządzania, dla ich własnych celów i w interesie Wspólnoty, własnych tabel, które w możliwie najszerszym zakresie odzwierciedlają korelacje pomiędzy niniejszą dyrektywą a środkami transportu, oraz do podawania ich do wiadomości publicznej.
- (11) W przypadku gdy dostępne dowody naukowe są niewystarczające, aby umożliwić dokładną ocenę ryzyka, państwa członkowskie, przyjmując środki na mocy niniejszej dyrektywy, powinny stosować zasadę ostrożności, która jest zasadą prawa wspólnotowego przedstawioną między innymi w komunikacie Komisji z dnia 2 lutego 2000 r., uwzględniając równocześnie pozostałe przepisy i zasady zawarte w dyrektywie 2006/42/WE, takie jak swobodny przepływ towarów i domniemanie zgodności,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiana dyrektywy 2006/42/WE

W dyrektywie 2006/42/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 akapit drugi dodaje się literę w brzmieniu:

„m) »zasadnicze wymagania w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa« oznaczają obowiązkowe przepisy odnoszące się do projektu i wykonania produktów objętych zakresem niniejszej dyrektywy w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa osób oraz, w stosownych przypadkach, zwierząt domowych i mienia oraz – tam gdzie to ma zastosowanie – środowiska.

Zasadnicze wymagania w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa określone są w załączniku I. Zasadnicze wymagania w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa w dziedzinie ochrony środowiska mają zastosowanie wyłącznie do maszyn, o których mowa w sekcji 2.4 tego załącznika.”;

- 2) art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie podejmują wszelkie odpowiednie środki w celu zapewnienia, aby maszyna mogła

zostać wprowadzona do obrotu lub oddana do użytku jedynie w przypadku, gdy spełnia ona odpowiednie przepisy niniejszej dyrektywy i nie stwarza zagrożenia dla zdrowia i bezpieczeństwa osób oraz, w stosownych przypadkach, zwierząt domowych i mienia, oraz – tam gdzie to ma zastosowanie – środowiska, gdy jest odpowiednio zainstalowana, konserwowana i używana zgodnie z jej przeznaczeniem lub w warunkach, które można w sposób uzasadniony przewidzieć.”;

- 3) art. 9 ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W przypadkach, o których mowa w ust. 1, Komisja konsultuje się z państwami członkowskimi i innymi zainteresowanymi stronami, wskazując środki, jakie zamierza podjąć w celu zapewnienia na poziomie wspólnotowym wysokiego poziomu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa osób oraz, w stosownych przypadkach, zwierząt domowych i mienia, oraz – tam gdzie ma to zastosowanie – środowiska.”;

- 4) art. 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy państwo członkowskie stwierdza, że maszyna objęta niniejszą dyrektywą nosząca oznakowanie CE, do której dołączono deklarację zgodności WE i która jest używana zgodnie z przeznaczeniem lub w warunkach, które można w sposób uzasadniony przewidzieć, stwarza zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób lub, w stosownych przypadkach, zwierząt domowych albo mienia, lub – tam gdzie ma to zastosowanie – środowiska, państwo to podejmuje wszelkie odpowiednie środki w celu wycofania takiej maszyny z obrotu, zakazania wprowadzania do obrotu lub oddania do użytku takiej maszyny, lub ograniczenia jej swobodnego przepływu.”;

- 5) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

- a) pkt 4 zasad ogólnych otrzymuje brzmienie:

„4. Niniejszy załącznik składa się z kilku części. Pierwsza część ma zakres ogólny i ma zastosowanie do wszystkich rodzajów maszyn. Kolejne części odnoszą się do niektórych rodzajów bardziej szczególnych zagrożeń. Niemniej jednak istotne jest przeanalizowanie niniejszego załącznika w całości, aby upewnić się, że spełnione zostały wszystkie odpowiednie wymagania zasadnicze. Podczas projektowania maszyn bierze się pod uwagę wymagania zawarte w jednej lub kilku pozostałych częściach, w zależności od wyników oceny ryzyka przeprowadzonej zgodnie z pkt 1 niniejszych zasad ogólnych. Zasadnicze wymagania w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa dotyczące ochrony środowiska mają zastosowanie jedynie do maszyn, o których mowa w sekcji 2.4.”;

⁽¹⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, s. 1.

b) w rozdziale 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Maszyny stosowane w przemyśle spożywczym, kosmetycznym lub farmaceutycznym, maszyny trzymane w rękę lub prowadzone ręcznie, przenośne maszyny udarowe, montażowe i inne, maszyny do obróbki drewna i materiałów o podobnych właściwościach fizycznych oraz maszyny do stosowania pestycydów muszą spełniać wszystkie zasadnicze wymagania w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa, określone w niniejszym rozdziale (zob. zasady ogólne, pkt 4).”;

(ii) dodaje się sekcję w brzmieniu:

„2.4. MASZYNY DO STOSOWANIA PESTYCYDÓW

2.4.1. *Definicja*

„Maszyna do stosowania pestycydów» oznacza maszynę specjalnie przeznaczoną do stosowania środków ochrony roślin w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (*).

2.4.2. *Przepisy ogólne*

Producent maszyny lub jego upoważniony przedstawiciel musi zapewnić przeprowadzenie oceny ryzyka niezamierzonego narażenia środowiska na działanie pestycydów, zgodnie z procedurą oceny ryzyka i zmniejszenia ryzyka, o której mowa w zasadach ogólnych, pkt 1.

Maszyna do stosowania pestycydów musi być zaprojektowana i wykonana z uwzględnieniem wyników oceny ryzyka, o której mowa w akapicie pierwszym, w taki sposób, aby maszyna mogła być obsługiwana, regulowana i konserwowana bez niezamierzonego narażenia środowiska na działanie pestycydów.

W żadnej chwili nie można dopuścić do wycieku.

2.4.3. *Sterowanie i monitorowanie*

Należy zapewnić możliwość łatwego i precyzyjnego sterowania, monitorowania i natychmiastowego wstrzymania stosowania pestycydów ze stanowiska operatora.

2.4.4. *Napełnianie i opróżnianie*

Maszyna musi być zaprojektowana i wykonana w sposób ułatwiający jej precyzyjne napełnianie niezbędną ilością pestycydu oraz zapewniający łatwe i całkowite opróżnianie oraz zapobiegający jednocześnie wyciekom pestycydów i zanieczyszczeniu źródła poboru wody w trakcie wykonywania tych czynności.

2.4.5. *Stosowanie pestycydów*

2.4.5.1. *Dawkowanie*

Maszyna musi być wyposażona w środki umożliwiające łatwą, dokładną i pewną regulację dawek.

2.4.5.2. *Dystrybucja, nanoszenie i znoszenie pestycydu*

Maszyna musi być zaprojektowana i wykonana tak, aby zapewnić nanoszenie pestycydu na obszary docelowe, aby ograniczyć jego utratę na innych obszarach oraz aby zapobiec znoszeniu pestycydu do środowiska. W stosownych przypadkach należy zapewnić równomierną dystrybucję i jednolite nanoszenie.

2.4.5.3. *Badania*

W celu sprawdzenia, czy odpowiednie części maszyny spełniają wymagania określone w sekcjach 2.4.5.1 i 2.4.5.2, producent lub jego upoważniony przedstawiciel musi przeprowadzić odpowiednie badania dla każdego typu danej maszyny lub zlecić ich przeprowadzenie.

2.4.5.4. *Utrata podczas wyłączenia*

Maszyna musi być zaprojektowana i wykonana tak, aby uniemożliwić utratę pestycydu podczas wyłączenia funkcji jego stosowania.

2.4.6. *Konserwacja*

2.4.6.1. *Czyszczenie*

Maszyna musi być zaprojektowana i wykonana w sposób umożliwiający łatwe i dokładne czyszczenie bez zanieczyszczenia środowiska.

2.4.6.2. *Serwisowanie*

Maszyna musi być zaprojektowana i wykonana w sposób ułatwiający wymianę zużytych części bez zanieczyszczenia środowiska.

2.4.7. Kontrole

Musi istnieć możliwość łatwego podłączenia do maszyny niezbędnych przyrządów pomiarowych, aby skontrolować poprawne działanie maszyny.

2.4.8. Oznakowanie dysz, sit i filtrów

Dysze, sita i filtry muszą być oznakowane w sposób umożliwiający wyraźne określenie ich typu i rozmiaru.

2.4.9. Określenie stosowanego pestycydu

W stosownych przypadkach maszyna musi być wyposażona w specjalne miejsce, w którym operator może umieścić nazwę stosowanego pestycydu.

2.4.10. Instrukcje

Instrukcje muszą zawierać następujące informacje:

- a) środki ostrożności, które należy podjąć podczas mieszania, napełniania, rozpylania, opróżniania, czyszczenia, serwisowania i transportu, aby zapobiec zanieczyszczeniu środowiska;
- b) szczegółowe warunki użytkowania dla różnych przewidzianych środowisk użytkowania łącznie z odpowiednimi wymaganymi czynnościami przygotowawczymi i regulacyjnymi, tak aby zapewnić nanoszenie pestycydu jedynie na obszary docelowe, przy jednoczesnym ograniczeniu jego utraty na innych obszarach, zapobiec znoszeniu pestycydu do środowiska, a w stosownych przypadkach – aby zapewnić równomierne rozprowadzenie i jednolite nanoszenie pestycydu;
- c) określenie typu i rozmiaru dysz, sit i filtrów, które mogą być stosowane w danej maszynie;
- d) częstotliwość kontroli oraz kryteria, a także sposób wymiany części podlegających zużyciu, które mają wpływ na prawidłowe funkcjonowanie maszyny, takich jak dysze, sita i filtry;
- e) specyfikacja dotycząca kalibracji, obsługi codziennej, przygotowania do zimy oraz innych rodzajów kontroli niezbędnych do zapewnienia prawidłowego funkcjonowania maszyny;
- f) rodzaje pestycydów, które mogą spowodować nieprawidłowe działanie maszyny;
- g) informacja, że operator powinien uaktualniać nazwę stosowanego pestycydu umieszczoną w specjalnym miejscu maszyny, o którym mowa w sekcji 2.4.9;
- h) podłączenie i stosowanie specjalnego wyposażenia lub osprzętu oraz niezbędne środki ostrożności;
- i) informacja, że maszyna może podlegać krajowym przepisom w zakresie regularnych kontroli, wykonywanych przez wyznaczone organy, zgodnie z dyrektywą 2009/128/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającą ramy wspólnotowego działania na rzecz osiągnięcia zrównoważonego stosowania pestycydów (**);
- j) cechy maszyny, które muszą zostać poddane kontroli w celu zapewnienia jej prawidłowego funkcjonowania;
- k) instrukcje dotyczące podłączenia niezbędnych przyrządów pomiarowych.

(*) Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

(**) Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 71.”.

Artykuł 2**Transpozycja**

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 15 czerwca 2011 r., przepisy niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 15 grudnia 2011 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odesłania określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3**Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

*Artykuł 4***Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 21 października 2009 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady

C. MALMSTRÖM
Przewodniczący

DYREKTYWA RADY 2009/133/WE

z dnia 19 października 2009 r.

w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, podziałów przez wydzielenie, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów dotyczących spółek różnych państw członkowskich oraz przeniesienia statutowej siedziby SE lub SCE z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego

(wersja ujednolicona)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 94,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa Rady 90/434/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, wydzieleni, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów dotyczących spółek różnych państw członkowskich oraz przeniesienia statutowej siedziby SE lub SCE pomiędzy państwami członkowskimi ⁽³⁾ została kilkakrotnie znacząco zmieniona ⁽⁴⁾. W celu zapewnienia jasności i zrozumiałości należy ją zatem ujednolicić.

(2) Łączenia, podziały, podziały przez wydzielenie, wnoszenie aktywów, wymiana udziałów dotyczące spółek różnych państw członkowskich mogą być niezbędne w celu stworzenia we Wspólnocie warunków właściwych dla rynku wewnętrznego i w celu zapewnienia w ten sposób skutecznego funkcjonowania takiego rynku wewnętrznego. Takie czynności nie powinny być hamowane przez ograniczenia, niekorzystne warunki lub

zniekształcenia wynikające w szczególności z przepisów podatkowych państw członkowskich. W tym celu niezbędne jest w odniesieniu do takich czynności zapewnienie reguł podatkowych, które są neutralne z punktu widzenia konkurencji, aby umożliwić przedsiębiorstwom dostosowanie się do wymagań rynku wewnętrznego, zwiększyć ich produktywność i poprawić ich siłę konkurencyjną na poziomie międzynarodowym.

(3) Przepisy podatkowe są niekorzystne w odniesieniu do takich czynności, w porównaniu z czynnościami, które dotyczą spółek tego samego państwa członkowskiego. Istotne jest usunięcie takich niekorzystnych warunków.

(4) Nie jest możliwe osiągnięcie tego celu poprzez rozszerzenie na poziom wspólnotowy systemów wewnętrznych obowiązujących w państwach członkowskich, ponieważ różnice między tymi systemami mogłyby powodować zniekształcenia. Jedynie wspólny system podatkowy jest w stanie zapewnić zadowalające rozwiązanie w tym zakresie.

(5) Wspólny system podatkowy powinien zapobiegać nakładaniu podatku w związku z łączeniem, podziałami, podziałami przez wydzielenie, wnoszeniem aktywów lub wymianą udziałów, chroniąc jednocześnie interesy finansowe państwa członkowskiego właściwego dla spółki przekazującej lub nabywanej.

(6) W przypadku łączenia, podziałów lub wnoszenia aktywów wynikiem takich czynności jest zwykle przekształcenie spółki przekazującej w zakład stały spółki przejmującej aktywa albo przypisanie tych aktywów do zakładu stałego spółki przejmującej.

(7) System odroczenia opodatkowania zysków kapitałowych odnoszących się do przekazywanych aktywów, do chwili ich realizacji, stosowany z tych aktywów, które są przekazywane do zakładu stałego, umożliwi zwolnienie z opodatkowania odpowiadającym im zysków kapitałowych i równocześnie zapewni ich ostateczne opodatkowanie przez państwo członkowskie właściwe dla spółki przekazującej w dniu ich realizacji.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 13 stycznia 2009 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 100 z 30.4.2009, s. 153.

⁽³⁾ Dz.U. L 225 z 20.8.1990, s. 1.

⁽⁴⁾ Zob. załącznik II część A.

- (8) Mimo że spółki określone w załączniku I część A płacą podatek dochodowy od osób prawnych w państwach członkowskich, w których są rezydentami, niektóre z nich mogą być uznawane przez pozostałe państwa członkowskie za spółki fiskalnie przejrzyste. Aby zachować skuteczność niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie, które traktują podatników podatku dochodowego od osób prawnych niebędących rezydentami za fiskalnie przejrzystych, powinny przyznać im korzyści przewidziane w niniejszej dyrektywie. Jednak państwa członkowskie powinny mieć możliwość odejścia od stosowania odpowiednich przepisów niniejszej dyrektywy przy nakładaniu podatków na bezpośrednich lub pośrednich akcjonariuszy tych podatników.
- (9) Niezbędne jest także określenie systemu podatkowego mającego zastosowanie do niektórych zapasów, rezerw lub strat spółki przekazującej oraz do rozwiązywania problemów podatkowych powstających w przypadku, gdy jedna spółka posiada udziały w kapitale drugiej spółki.
- (10) Przydział papierów wartościowych spółki przejmującej lub nabywającej akcjonariuszom spółki przekazującej sam w sobie nie powinien stanowić przyczyny opodatkowania tych akcjonariuszy.
- (11) Decyzja SE lub SCE dotycząca reorganizacji przedsiębiorstwa przez przeniesienie statutowej siedziby nie powinna być utrudniana przez dyskryminacyjne reguły podatkowe lub ograniczenia, niekorzystne warunki lub zniekształcenia wynikające z krajowych przepisów podatkowych państw członkowskich, sprzecznych z prawem wspólnotowym. Przeniesienie lub zdarzenie związane z tym przeniesieniem może skutkować nałożeniem pewnej formy opodatkowania w państwie członkowskim, z którego przenosi się siedzibę. W przypadku gdy aktywa SE lub SCE pozostają faktycznie połączone ze stałym zakładem położonym w państwie członkowskim, z którego przeniesiono statutową siedzibę, taki stały zakład powinien korzystać z przywilejów podobnych do tych, które przewidziano w art. 4, 5 i 6. Ponadto w przypadku przeniesienia statutowej siedziby akcjonariuszy takiej spółki należy wyłączyć z opodatkowania.
- (12) Niniejsza dyrektywa nie dotyczy strat zakładu stałego w innym państwie członkowskim, które zostały uznane w państwie członkowskim rezydencji SE lub SCE. W szczególności, w przypadku gdy statutowa siedziba SE lub SCE zostaje przeniesiona do innego państwa członkowskiego, takie przeniesienie nie uniemożliwia ponownego doliczania, w odpowiednim czasie, strat zakładu stałego przez poprzednie państwo członkowskie rezydencji.
- (13) Niezbędne jest przyznanie państwom członkowskim możliwości odmowy stosowania niniejszej dyrektywy, jeśli łączenie, podział, podział przez wydzielenie, wnoszenie aktywów, wymiana udziałów lub przeniesienie statutowej siedziby SE lub SCE ma na celu uchylanie się od podatków lub unikanie płacenia podatków albo prowadzi do tego, że spółka, bez względu na to, czy uczestniczy w danej czynności czy też nie, przestaje speł-

niać warunki wymagane w odniesieniu do reprezentacji pracowników w organach spółki.

- (14) Jednym z celów niniejszej dyrektywy jest usuwanie przeszkód w działaniu rynku wewnętrznego, takich jak podwójne opodatkowanie. W zakresie, w jakim przepisy niniejszej dyrektywy nie pozwalają na osiągnięcie w pełni tego celu, państwa członkowskie powinny podjąć środki konieczne do jego osiągnięcia.
- (15) Niniejsza dyrektywa nie może naruszać zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów transpozycji do prawa krajowego i rozpoczęcia stosowania dyrektyw określonych w załączniku II część B,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Każde państwo członkowskie stosuje niniejszą dyrektywę w odniesieniu do:

- a) łączenia, podziałów, podziałów przez wydzielenie, wnoszenia aktywów oraz wymiany udziałów, w które zaangażowane są spółki z co najmniej dwóch państw członkowskich;
- b) przeniesienia z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego statutowej siedziby spółki europejskiej (*Societas Europaea* lub SE), utworzonej zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 2157/2001 z dnia 8 października 2001 r. w sprawie statutu spółki europejskiej (SE) ⁽¹⁾, oraz spółdzielni europejskiej (SCE), utworzonej zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1435/2003 z dnia 22 lipca 2003 r. w sprawie statutu spółdzielni europejskiej (SCE) ⁽²⁾.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- a) „łączenie” oznacza czynność, w wyniku której:
- (i) jedna lub kilka spółek, na skutek i w momencie ich rozwiązania bez przechodzenia w stan likwidacji, przekazują ogół swoich aktywów i pasywów na inną istniejącą już spółkę, w zamian za wyemitowanie na rzecz akcjonariuszy papierów wartościowych reprezentujących kapitał tej innej spółki oraz, jeżeli ma to zastosowanie, wypłatę gotówkową nieprzekraczającą 10 % wartości nominalnej lub, w braku wartości nominalnej, księgowej wartości nominalnej tych papierów wartościowych;
- (ii) dwie lub więcej spółek, na skutek i w momencie ich rozwiązania bez przechodzenia w stan likwidacji, przekazują ogół swoich aktywów i pasywów na utworzoną przez siebie spółkę, w zamian za wyemitowanie na rzecz akcjonariuszy papierów wartościowych reprezentujących kapitał tej nowej spółki oraz, jeżeli ma to zastosowanie, wypłatę gotówkową nieprzekraczającą 10 % wartości nominalnej lub – w braku wartości nominalnej – księgowej wartości nominalnej tych papierów wartościowych;

⁽¹⁾ Dz.U. L 294 z 10.11.2001, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 207 z 18.8.2003, s. 1.

- (iii) spółka, na skutek i w momencie jej rozwiązania bez przechodzenia w stan likwidacji, przekazuje ogół swoich aktywów i pasywów na spółkę posiadającą wszystkie papiery wartościowe reprezentujące jej kapitał;
- b) „podział” oznacza czynność, w wyniku której spółka, na skutek i w momencie jej rozwiązania bez przechodzenia w stan likwidacji, przekazuje ogół swoich aktywów i pasywów dwóm lub więcej istniejącym lub nowo tworzonym spółkom, w zamian za wyemitowanie na rzecz akcjonariuszy na zasadzie proporcjonalności papierów wartościowych reprezentujących kapitał spółki przejmującej aktywa i pasywa oraz, jeżeli ma to zastosowanie, wypłatę gotówkową nieprzekraczającą 10 % wartości nominalnej lub, w braku wartości nominalnej, księgowej wartości nominalnej tych papierów wartościowych;
- c) „podział przez wydzielenie” oznacza czynność, w wyniku której spółka nieulegająca rozwiązaniu przekazuje jeden lub kilka oddziałów na rzecz jednej lub kilku istniejących lub nowych spółek, pozostawiając co najmniej jeden oddział w spółce przekazującej w zamian za proporcjonalny przydział na rzecz akcjonariuszy papierów wartościowych, reprezentujących kapitał spółek przejmujących aktywa i pasywa oraz, jeżeli ma to zastosowanie, wypłatę gotówkową nieprzekraczającą 10 % wartości nominalnej lub, w przypadku braku wartości nominalnej, księgowej wartości nominalnej tych papierów wartościowych;
- d) „wniesienie aktywów” oznacza czynność, w wyniku której spółka nieulegająca likwidacji przekazuje, jeden, kilka lub wszystkie swoje oddziały innej spółce, w zamian za przekazanie papierów wartościowych reprezentujących kapitał spółki przejmującej przekaz;
- e) „wymiana udziałów” oznacza czynność, w wyniku której spółka nabywa udziały w kapitale innej spółki, uzyskując w ten sposób większość praw głosu w tej spółce lub posiadając taką większość praw głosu, nabywa dalsze udziały, w zamian za wyemitowanie na rzecz akcjonariuszy tej ostatniej spółki w zamian za ich papiery wartościowe, papierów wartościowych swojej spółki, jak również, jeżeli ma to zastosowanie, wypłatę gotówkową nieprzekraczającą 10 % wartości nominalnej lub, w przypadku braku wartości nominalnej, księgowej wartości nominalnej tych papierów wartościowych;
- f) „spółka przekazująca” oznacza spółkę przekazującą swoje aktywa i pasywa lub przekazującą jeden, kilka lub wszystkie swoje oddziały;
- g) „spółka przejmująca” oznacza spółkę przejmującą aktywa i pasywa, jeden, kilka lub wszystkie oddziały spółki przekazującej;
- h) „spółka nabywana” oznacza spółkę, której udziały są nabywane przez inną spółkę poprzez wymianę papierów wartościowych;
- i) „spółka nabywająca” oznacza spółkę, która nabywa udziały poprzez wymianę papierów wartościowych;
- j) „oddział” oznacza ogół aktywów i pasywów części spółki, która z organizacyjnego punktu widzenia stanowi niezależną jednostkę gospodarczą, to znaczy podmiot, który jest w stanie funkcjonować za pomocą własnych środków;
- k) „przeniesienie statutowej siedziby” oznacza czynność, w wyniku której SE lub SCE, bez likwidacji lub utworzenia nowej osoby prawnej, przenosi swoją statutową siedzibę z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego.

Artykuł 3

Do celów niniejszej dyrektywy „spółka państwa członkowskiego” oznacza każdą spółkę, która:

- a) przyjmuje jedną z form wymienionych w załączniku I część A;
- b) zgodnie z przepisami podatkowymi państwa członkowskiego jest uznawana za posiadającą rezydencję podatkową w tym państwie członkowskim oraz, zgodnie z warunkami umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartej z krajem trzecim, nie jest uznawana za posiadającą swoją rezydencję podatkową poza Wspólnotą; oraz
- c) podlega jednemu z podatków określonych w załączniku I część B, bez możliwości wyboru lub wyłączenia, lub każdemu innemu podatkowi, który może być zastąpiony przez któryś z tych podatków.

ROZDZIAŁ II

ZASADY STOSOWANE DO ŁĄCZENIA, PODZIAŁÓW, PODZIAŁÓW PRZEZ WYDZIELENIE, WNOŠZENIA AKTYWÓW ORAZ WYMIANY UDZIAŁÓW

Artykuł 4

1. Łączenie, podział lub podział przez wydzielenie nie stanowi podstawy opodatkowania zysków kapitałowych obliczonych poprzez odniesienie do różnicy między wartością rzeczywistą przekazanych aktywów i pasywów a ich wartością do celów podatkowych.
2. Do celów niniejszego artykułu stosuje się następujące definicje:
- a) „wartość do celów podatkowych” to wartość, na podstawie której wszelkie zyski lub straty zostałyby obliczone do celów podatku od dochodów, zysków lub zysków kapitałowych spółki przekazującej, gdyby takie aktywa lub pasywa zostały sprzedane w chwili łączenia, podziału lub podziału przez wydzielenie, ale niezależnie od niego;

b) „przekazane aktywa i pasywa” to aktywa i pasywa spółki przekazującej, które w wyniku łączenia, podziału lub podziału przez wydzielenie są faktycznie związane ze stałym zakładem spółki przejmującej znajdującym się w państwie członkowskim spółki przekazującej i odgrywają rolę w osiągnięciu zysków lub strat uwzględnianych do celów podatkowych.

3. W przypadku gdy ust. 1 ma zastosowanie i gdy państwo członkowskie uznaje spółkę przekazującą niebędącą rezydentem za fiskalnie przejrzystą na podstawie swojej oceny dotyczącej charakteru prawnego takiej spółki, zgodnie z przepisami, na podstawie których została utworzona i na podstawie których opodatkowuje wypłaty z zysków osiągniętych przez akcjonariuszy spółki przekazującej, gdy osiągają oni takie zyski – państwo to nie opodatkowuje dochodów, zysków czy zysków kapitałowych obliczonych przez odniesienie do różnicy pomiędzy rzeczywistą wartością przekazanych aktywów i pasywów a ich wartością do celów podatkowych.

4. Ust. 1 i 3 mają zastosowanie jedynie w przypadku dokonania przez spółkę przejmującą obliczeń dotyczących nowych odpisów amortyzacyjnych lub zysków i strat w odniesieniu do aktywów i pasywów przekazanych zgodnie z regułami, które stosowane byłyby do spółki lub spółek przekazujących, jeżeli łączenie, podział lub podział przez wydzielenie nie zostałyby dokonane.

5. W przypadku gdy zgodnie z ustawodawstwem państwa członkowskiego spółki przekazującej spółka przejmująca ma prawo do uwzględnienia nowych odpisów amortyzacyjnych lub zysków lub strat w odniesieniu do przekazanych aktywów i pasywów obliczonych na podstawie odmiennej niż ta określona w ust. 4, ust. 1 nie ma zastosowania do aktywów i pasywów, w odniesieniu do których spółka przejmująca skorzystała z tej możliwości.

Artykuł 5

Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia, aby w przypadku gdy prawidłowo utworzone przez spółkę przekazującą zapasy i rezerwy są częściowo lub w całości zwolnione z podatku oraz nie pochodzą ze stałych zakładów za granicą, takie zapasy lub rezerwy mogły być przeniesione, z takim samym zwolnieniem podatkowym, przez stałe zakłady spółki przejmującej, które znajdują się w państwie członkowskim spółki przekazującej, przy czym spółka przejmująca przejmuje prawa i obowiązki spółki przekazującej.

Artykuł 6

Jeżeli czynności określone w art. 1 lit. a) zostały dokonane między spółkami państwa członkowskiego spółki przekazującej, w zakresie, w jakim państwa członkowskie mogłyby stosować przepisy umożliwiające spółce przejmującej przejęcie strat spółki przekazującej, które nie zostały jeszcze wykorzystane do celów podatkowych, państwa członkowskie rozszerzają te przepisy, aby objąć przejmowanie takich strat przez stałe zakłady spółki przejmującej, znajdujące się na ich terytorium.

Artykuł 7

1. W przypadku gdy spółka przejmująca posiada udział w kapitale spółki przekazującej, wszelkie zyski przysługujące spółce przejmującej przy wycofaniu jej udziałów nie podlegają opodatkowaniu.

2. Państwa członkowskie mogą wprowadzić odstępstwo od ust. 1 w przypadku, gdy udziały spółki przejmującej w kapitale spółki przekazującej wynoszą mniej niż 15 %.

Od dnia 1 stycznia 2009 r. minimalny udział wynosi 10 %.

Artykuł 8

1. Przy okazji łączenia, podziału lub wymiany udziałów przydział papierów wartościowych, reprezentujących kapitał spółki przejmującej lub nabywającej, na rzecz akcjonariusza spółki przekazującej lub nabywanej w zamian za papiery wartościowe, reprezentujące kapitał tej ostatniej spółki, nie stanowi sam w sobie podstawy do opodatkowania dochodu, zysków lub zysków kapitałowych tego akcjonariusza.

2. Przy okazji podziału przez wydzielenie, przydział papierów wartościowych reprezentujących kapitał spółki przejmującej dla akcjonariusza spółki przekazującej, nie stanowi sam w sobie podstawy do opodatkowania dochodu, zysków lub zysków kapitałowych tego akcjonariusza.

3. Jeżeli państwo członkowskie uważa akcjonariusza za fiskalnie przejrzystego, na podstawie oceny dotyczącej charakteru prawnego akcjonariusza dokonanej przez to państwo członkowskie, zgodnie z przepisami, na podstawie których został utworzony, państwo to w konsekwencji opodatkowuje wspólników, którzy uzyskują korzyści od akcjonariusza stosownie do ich udziału w zyskach akcjonariusza w sytuacji wystąpienia tych zysków, państwo to nie opodatkowuje dochodu, zysków lub zysków kapitałowych tych wspólników, wynikających z przydziału akcjonariuszowi papierów wartościowych reprezentujących kapitał przejmującej lub nabywającej spółki.

4. Ust. 1 i 3 mają zastosowanie tylko w przypadku, gdy akcjonariusz nie przypisuje otrzymanym papierom wartościowym wartości do celów podatkowych wyższej niż wartość wymienionych papierów wartościowych bezpośrednio przed łączeniem, podziałem lub wymianą udziałów.

5. Ust. 2 i 3 mają zastosowanie tylko w przypadku, gdy akcjonariusz, w stosunku do całości otrzymanych papierów wartościowych oraz tych, które posiada on w przekazującej spółce, nie przypisuje wartości do celów podatkowych wyższej niż wartość papierów wartościowych posiadanych w przekazującej spółce bezpośrednio przed podziałem przez wydzielenie.

6. Zastosowanie ust. 1, 2 i 3 nie stanowi przeszkody dla państw członkowskich w opodatkowaniu zysków, powstających z kolejnego przekazania otrzymanych papierów wartościowych w taki sam sposób jak zyski powstające z przekazania papierów wartościowych istniejących przed nabyciem.

7. Do celów niniejszego artykułu „wartość do celów podatkowych” oznacza wartość, na podstawie której obliczono by każdy zysk lub stratę do celów opodatkowania dochodu, zysków lub zysków kapitałowych akcjonariusza spółki.

8. W przypadku gdy akcjonariusz, zgodnie z ustawodawstwem państwa członkowskiego, którego jest rezydentem, może wybrać inny sposób opodatkowania od sposobu określonego w ust. 4 i 5, ust. 1, 2 i 3 nie mają zastosowania do papierów wartościowych, w odniesieniu do których ten akcjonariusz skorzysta z takiej możliwości.

9. Ust. 1, 2 i 3 nie stanowią przeszkody dla państw członkowskich w uwzględnianiu przy opodatkowaniu akcjonariuszy, wszelkich wypłat gotówkowych, które mogą być im przekazane w ramach łączenia, podziału, podziału przez wydzielenie lub wymiany udziałów.

Artykuł 9

Art. 4, 5 i 6 stosuje się do wnoszenia aktywów.

ROZDZIAŁ III

SZCZEGÓLNY PRZYPADEK PRZEKAZANIA STAŁEGO ZAKŁADU

Artykuł 10

1. W przypadku gdy aktywa przekazane w ramach łączenia, podziału, podziału przez wydzielenie lub wnoszenie aktywów obejmują stały zakład spółki przekazującej, który znajduje się w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie spółki przekazującej, państwo członkowskie, w którym znajduje się spółka przekazująca, zrzeka się wszelkich praw do opodatkowania tego stałego zakładu.

Jednakże państwo członkowskie spółki przekazującej może ponownie doliczyć do zysków tej spółki podlegających opodatkowaniu straty stałego zakładu, które w tym państwie mogły być odpisane od zysków podlegających opodatkowaniu i nie zostały rozliczone.

Państwo członkowskie, w którym znajduje się stały zakład, oraz państwo członkowskie spółki przejmującej stosują do takiego przekazania przepisy niniejszej dyrektywy, tak jakby państwo członkowskie, w którym znajduje się stały zakład, było państwem spółki przekazującej.

Niniejszy ustęp ma także zastosowanie w przypadku, gdy stały zakład znajduje się w tym samym państwie członkowskim, w którym spółka przejmująca jest rezydentem.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, w przypadku gdy państwo członkowskie spółki przekazującej stosuje system opodatkowania zysków osiągniętych przez spółkę na całym świecie, to państwo członkowskie ma prawo do opodatkowania wszelkich zysków lub zysków kapitałowych stałego zakładu, wynikających z łączenia, podziału, podziału przez wydzielenie lub wnoszenie aktywów, pod warunkiem że państwo to przy-

znaje zwolnienie w odniesieniu do tego podatku, który, w braku przepisów niniejszej dyrektywy, byłby naliczony od tych zysków lub zysków kapitałowych w państwie członkowskim, w którym znajduje się stały zakład, w ten sam sposób i w takiej samej wysokości, w jakiej zostałyby to dokonane, gdyby ten podatek rzeczywiście był naliczony i zapłacony.

ROZDZIAŁ IV

SZCZEGÓLNY PRZYPADEK SPÓŁEK FISKALNIE PRZEJRZYSTYCH

Artykuł 11

1. W przypadku gdy państwo członkowskie uznaje spółkę przekazującą lub spółkę nabywaną niebędącą rezydentem za spółkę fiskalnie przejrzystą, na podstawie swojej oceny dotyczącej charakteru prawnego spółki zgodnie z przepisami, na podstawie których została utworzona – państwo to ma prawo do odstąpienia od stosowania przepisów niniejszej dyrektywy przy nakładaniu podatków na bezpośrednich lub pośrednich akcjonariuszy tej spółki w odniesieniu do dochodu, zysków lub zysków kapitałowych tej spółki.

2. Państwo członkowskie korzystające z prawa określonego w ust. 1 przyznaje zwolnienie z podatku, który, w braku przepisów niniejszej dyrektywy, byłby naliczony w odniesieniu do spółki fiskalnie przejrzystej od jej dochodu, zysków lub zysków kapitałowych w ten sam sposób i w takiej samej wysokości, w jakiej zostałyby to dokonane przez to państwo członkowskie, gdyby podatek ten rzeczywiście był naliczony i zapłacony.

3. W przypadku gdy państwo członkowskie uznaje spółkę przejmującą lub spółkę nabywającą niebędącą rezydentem za spółkę fiskalnie przejrzystą, na podstawie swojej oceny dotyczącej charakteru prawnego, zgodnie z przepisami, na podstawie których została utworzona, państwo to ma prawo odstąpić od stosowania art. 8 ust. 1, 2 i 3.

4. W przypadku gdy państwo członkowskie uznaje spółkę przejmującą niebędącą rezydentem za spółkę fiskalnie przejrzystą, na podstawie swojej oceny dotyczącej charakteru prawnego spółki zgodnie z przepisami, na podstawie których została utworzona, to państwo członkowskie może, w odniesieniu do bezpośrednich lub pośrednich akcjonariuszy, stosować ten sam sposób opodatkowania, jaki miałyby zastosowanie, gdyby spółka przejmująca była rezydentem tego państwa członkowskiego.

ROZDZIAŁ V

ZASADY STOSOWANE W PRZYPADKU PRZENIESIENIA STATUTOWEJ SIEDZIBY SE LUB SCE

Artykuł 12

1. Jeżeli:
  - a) SE lub SCE przenosi statutową siedzibę z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego; lub

b) w wyniku przeniesienia statutowej siedziby z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego SE lub SCE będąca rezydentem w pierwszym państwie członkowskim przestaje być rezydentem w tym państwie członkowskim i staje się rezydentem w innym państwie członkowskim,

przeniesienie statutowej siedziby lub zmiana rezydencji nie stanowią podstawy do opodatkowania zysków kapitałowych, obliczonych zgodnie z art. 4 ust. 1 w państwie członkowskim, z którego statutowa siedziba została przeniesiona, osiągniętych w związku z aktywami i pasywami SE i SCE, które, wskutek przeniesienia statutowej siedziby lub zmiany rezydencji, pozostają efektywnie powiązane ze stałym zakładem SE lub SCE w państwie członkowskim, z którego statutowa siedziba została przeniesiona i w którym mają udział w generowaniu zysków lub strat uwzględnianych dla celów podatkowych.

2. Ust. 1 ma zastosowanie tylko w przypadku, gdy SE lub SCE dokonuje obliczenia nowych odpisów amortyzacyjnych i jakichkolwiek zysków lub strat w odniesieniu do aktywów i pasywów, które pozostają efektywnie związane ze stałym zakładem, jak gdyby nie dokonano przeniesienia statutowej siedziby lub nie zmieniono rezydencji SE lub SCE do celów podatkowych.

3. W przypadku gdy, zgodnie z ustawodawstwem państwa członkowskiego, z którego statutowa siedziba została przeniesiona, SE lub SCE jest uprawniona do dokonania obliczeń nowych odpisów amortyzacyjnych lub jakichkolwiek zysków lub strat w odniesieniu do aktywów i pasywów pozostających w tym państwie członkowskim obliczonych na innej podstawie niż określono w ust. 2, ust. 1 nie ma zastosowania w odniesieniu do aktywów i pasywów, w odniesieniu do których SE lub SCE skorzystała z tej możliwości.

Artykuł 13

1. Jeżeli:

- a) SE lub SCE przenosi statutową siedzibę z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego; lub
- b) w wyniku przeniesienia statutowej siedziby z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego SE lub SCE będąca rezydentem w pierwszym państwie członkowskim przestaje być rezydentem w tym państwie członkowskim i staje się rezydentem w innym państwie członkowskim,

państwa członkowskie podejmują niezbędne działania, aby zapewnić częściowe lub całkowite zwolnienie z opodatkowania zapasów lub rezerw należycie ustanowionych przez SE lub SCE przed przeniesieniem statutowej siedziby i nie pochodzących ze stałych zakładów za granicą; takie zapasy lub rezerwy mogą być przeniesione, korzystając z takiego samego zwolnienia, przez stały zakład SE lub SCE, który znaj-

duje się na terytorium państwa członkowskiego, z którego statutowa siedziba została przeniesiona.

2. W zakresie, w jakim spółka przenosząca statutową siedzibę na terytorium państwa członkowskiego byłaby uprawniona do przenoszenia na okresy przyszłe lub okresy przeszłe strat, które nie zostały wykorzystane dla celów podatkowych, to państwo członkowskie zezwala stałemu zakładowi SE lub SCE znajdującemu się na jego terytorium na przejmowanie strat SE lub SCE, które nie zostały wykorzystane dla celów podatkowych, pod warunkiem że przeniesienie na okresy przyszłe lub okresy przeszłe byłoby możliwe w podobnych warunkach w przypadku spółki, która nadal posiadałaby statutową siedzibę lub która pozostałaby rezydentem do celów podatkowych tego państwa członkowskiego.

Artykuł 14

1. Przeniesienie statutowej siedziby SE lub SCE nie stanowi samo w sobie podstawy opodatkowania dochodu, zysków lub zysków kapitałowych akcjonariuszy.

2. Zastosowanie ust. 1 nie stanowi przeszkody dla państw członkowskich w opodatkowaniu zysków powstałych z kolejnego przekazania papierów wartościowych reprezentujących kapitał SE lub SCE, która przenosi statutową siedzibę.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 15

1. Państwo członkowskie może odmówić w całości lub częściowo stosowania lub cofnąć korzyści wynikające z art. 4-14, jeżeli stwierdza, że jedna z czynności określonych w art. 1:

- a) ma za zasadniczy cel lub za jeden z zasadniczych celów dokonanie oszustwa podatkowego lub unikanie opodatkowania; fakt, iż czynności tej nie dokonuje się w uzasadnionych celach gospodarczych, takich jak restrukturyzacja lub racjonalizacja działalności spółek uczestniczących w czynności, może stanowić domniemanie, że zasadniczym celem lub jednym z zasadniczych celów tej czynności jest oszustwo podatkowe lub unikanie opodatkowania;
- b) prowadzi do tego, że spółka uczestnicząca lub nieuczestnicząca w czynności przestaje spełniać konieczne warunki w zakresie reprezentowania pracowników w organach spółki zgodnie z uzgodnieniami obowiązującymi przed tą czynnością.

2. Ust. 1 lit. b) stosuje się w zakresie, w jakim żadne inne przepisy prawa wspólnotowego, zawierające równoważne reguły dotyczące reprezentacji pracowników w organach spółki, nie są stosowane do spółek objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 16

Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 17

Dyrektywa 90/434/EWG, zmieniona aktami wymienionymi w załączniku II część A, zostaje uchylona bez naruszenia zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów transpozycji do prawa krajowego i rozpoczęcia stosowania dyrektyw określonych w załączniku II część B.

Odesłania do uchylonej dyrektywy należy odczytywać jako odesłania do niniejszej dyrektywy zgodnie z tabelą korelacji w załączniku III.

Artykuł 18

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 19

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 19 października 2009 r.

W imieniu Rady

E. ERLANDSSON

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

CZĘŚĆ A

WYKAZ SPÓŁEK, O KTÓRYCH MOWA W ART. 3 LIT. A)

- a) spółki (SE) utworzone zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2157/2001 i dyrektywą Rady 2001/86/EWG z dnia 8 października 2001 r. uzupełniającą statut spółki europejskiej w odniesieniu do uczestnictwa pracowników ⁽¹⁾ oraz spółdzielnie (SCE) utworzone zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1435/2003 i dyrektywą Rady 2003/72/WE z dnia 22 lipca 2003 r. uzupełniającą statut spółdzielni europejskiej w odniesieniu do zaangażowania pracowników ⁽²⁾;
- b) spółki utworzone według prawa belgijskiego, określane jako „société anonyme”/„naamloze vennootschap”, „société en commandite par actions”/„commanditaire vennootschap op aandelen”, „société privée à responsabilité limitée”/„besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, „société coopérative à responsabilité limitée”/„coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, „société coopérative à responsabilité illimitée”/„coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid”, „société en nom collectif”/„vennootschap onder firma”, „société en commandite simple”/„gewone commanditaire vennootschap”, przedsiębiorstwa publiczne, które przybrały jedną z wymienionych wyżej form prawnych i inne spółki utworzone zgodnie z przepisami prawa belgijskiego podlegające opodatkowaniu belgijskim podatkiem dochodowym od osób prawnych;
- c) spółki prawa bułgarskiego, znane jako: „събирателното дружество”, „командитното дружество”, „дружеството с ограничена отговорност”, „акционерното дружество”, „командитното дружество с акции”, „кооперации”, „кооперативни съюзи” oraz „държавни предприятия” utworzone zgodnie z przepisami prawa bułgarskiego i prowadzące działalność gospodarczą;
- d) spółki utworzone według prawa czeskiego, określane jako: „akciová společnost” oraz „společnost s ručením omezeným”;
- e) spółki utworzone według prawa duńskiego, określane jako „aktieselskab” i „anpartsselskab” oraz inne spółki podlegające opodatkowaniu zgodnie z ustawą o podatku dochodowym od osób prawnych, w jakim zakresie, w jakim ich dochód podlegający opodatkowaniu jest obliczany i opodatkowany zgodnie z ustawodawstwem podatkowym mającym zastosowanie do „aktieselskaber”;
- f) spółki utworzone według prawa niemieckiego, określane jako „Aktiengesellschaft”, „Kommanditgesellschaft auf Aktien”, „Gesellschaft mit beschränkter Haftung”, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, „Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft”, „Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des öffentlichen Rechts”, i inne spółki utworzone zgodnie z przepisami prawa niemieckiego podlegające opodatkowaniu niemieckim podatkiem dochodowym od osób prawnych;
- g) spółki utworzone według prawa estońskiego, określane jako: „täisühing”, „usaldusühing”, „osaühing”, „aktsiaselts” oraz „tulundusühistu”;
- h) spółki utworzone lub istniejące według prawa irlandzkiego, podmioty zarejestrowane zgodnie z „Industrial and Provident Societies Act”, „building societies”, utworzone zgodnie z „Building Societies Acts” i „trustee savings banks” w rozumieniu „Trustee Savings Banks Act, 1989”;
- i) spółki utworzone według prawa greckiego, określane jako „ανώνυμη εταιρεία” oraz „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης (Ε.Π.Ε.)”;
- j) spółki utworzone według prawa hiszpańskiego, określane jako: „sociedad anónima”, „sociedad comanditaria por acciones”, „sociedad de responsabilidad limitada”, jak również podmioty prawa publicznego, które działają na podstawie prawa prywatnego;
- k) spółki utworzone według prawa francuskiego, określane jako „société anonyme”, „société en commandite par actions”, „société à responsabilité limitée”, „sociétés par actions simplifiées”, „sociétés d’assurances mutuelles”, „caisses d’épargne et de prévoyance”, „sociétés civiles”, które automatycznie podlegają podatkowi dochodowemu od osób prawnych, „coopératives”, „unions de coopératives”, przemysłowe i handlowe instytucje publiczne oraz przedsiębiorstwa i inne spółki utworzone zgodnie z przepisami prawa francuskiego podlegające opodatkowaniu francuskim podatkiem dochodowym od osób prawnych;
- l) spółki utworzone według prawa włoskiego, określane jako „società per azioni”, „società in accomandita per azioni”, „società a responsabilità limitata”, „società cooperative”, „società di mutua assicurazione”, oraz jednostki publiczne i prywatne, których działalność jest w całości lub w przeważającej części handlowa;
- m) spółki utworzone według prawa cypryjskiego: „εταιρείας”, jak określono w przepisach dotyczących podatku dochodowego;

⁽¹⁾ Dz.U. L 294 z 10.11.2001, s. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 207 z 18.8.2003, s. 25.

- n) spółki utworzone według prawa łotewskiego, określane jako: „akciju sabiedrība” oraz „sabiedrība ar ierobežotu atbildību”;
- o) spółki utworzone według prawa litewskiego;
- p) spółki utworzone według prawa luksemburskiego, określane jako „société anonyme”, „société en commandite par actions”, „société à responsabilité limitée”, „société coopérative”, „société coopérative organisée comme une société anonyme”, „association d’assurances mutuelles”, „association d’épargne-pension”, „entreprise de nature commerciale, industrielle ou minière de l’État, des communes, des syndicats de communes, des établissements publics et des autres personnes morales de droit public” i inne spółki utworzone zgodnie z przepisami prawa luksemburskiego podlegające opodatkowaniu luksemburskim podatkiem dochodowym od osób prawnych;
- q) spółki utworzone według prawa węgierskiego, określane jako: „közkereseti társaság”, „betéti társaság”, „közös vállalat”, „korlátolt felelősségű társaság”, „részvénytársaság”, „egyesülés”, „közhasznú társaság” oraz „szövetkezet”;
- r) spółki utworzone według prawa maltańskiego, określane jako: „Kumpaniji ta’ Responsabilita Limitata” oraz „Soċjetajiet en commandite li l-kapital tagħhom maqsum f’azzjonijiet”;
- s) spółki utworzone według prawa niderlandzkiego, określane jako „naamloze vennootschap”, „besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, „open commanditaire vennootschap”, „coöperatie”, „onderlinge waarborgmaatschappij”, „fonds voor gemene rekening”, „vereniging op coöperatieve grondslag” i „vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt” oraz inne spółki utworzone zgodnie z prawem niderlandzkim, podlegające opodatkowaniu niderlandzkim podatkiem dochodowym od osób prawnych;
- t) spółki utworzone według prawa austriackiego, określane jako „Aktiengesellschaft”, „Gesellschaft mit beschränkter Haftung” oraz „Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften”;
- u) spółki utworzone według prawa polskiego, określane jako: „spółka akcyjna” oraz „spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”;
- v) spółki handlowe lub spółki prawa cywilnego mające formę handlową, jak również inne osoby prawne prowadzące działalność przemysłową lub handlową, które są utworzone zgodnie z prawem portugalskim;
- w) spółki prawa rumuńskiego znane jako: „societăți pe acțiuni”, „societăți în comandită pe acțiuni” oraz „societăți cu răspundere limitată”;
- x) spółki utworzone według prawa słoweńskiego, określane jako: „delniška družba”, „komanditna družba”, „družba z omejeno odgovornostjo”;
- y) spółki utworzone według prawa słowackiego, określane jako: „akciová spoločnosť”, „spoločnosť s ručením obmedzeným” oraz „komanditná spoločnosť”;
- z) spółki utworzone według prawa fińskiego, określane jako „osakeyhtiö”/„aktiebolag”, „osuuskunta”/„andelslag”, „säästöpankki”/„sparbank” i „vakuutusyhtiö”/„försäkringsbolag”;
- aa) spółki utworzone według prawa szwedzkiego określane jako „aktiebolag”, „bankaktiebolag”, „försäkringsaktiebolag”, „ekonomiska föreningar”, „sparbanker” oraz „ömsesidiga försäkringsbolag”;
- ab) spółki utworzone według prawa Zjednoczonego Królestwa.

CZĘŚĆ B

LISTA PODATKÓW O KTÓRYCH MOWA W ART. 3 LIT. C)

- impôt des sociétés/vennootschapsbelasting w Belgii,
- корпоративен данък w Bułgarii,
- daň z příjmů právnických osob w Republice Czeskiej,
- selskabsskat w Danii,
- Körperschaftssteuer w Niemczech,
- tulumaks w Estonii,

- corporation tax w Irlandii,
  - φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων κερδοσκοπικού χαρακτήρα w Grecji,
  - impuesto sobre sociedades w Hiszpanii,
  - impôt sur les sociétés we Francji,
  - imposta sul reddito delle società we Włoszech,
  - φόρος εισοδήματος na Cyprze,
  - uzņēmumu ienākuma nodoklis na Łotwie,
  - pelno mokestis na Litwie,
  - impôt sur le revenu des collectivités w Luksemburgu,
  - társasági adó na Węgrzech,
  - taxxa fuq l-income na Malcie,
  - vennootschapsbelasting w Niderlandach,
  - Körperschaftssteuer w Austrii,
  - podatek dochodowy od osób prawnych w Polsce,
  - imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas w Portugalii,
  - impozit pe profit w Rumunii,
  - davek od dobička pravnih oseb w Słowenii,
  - daň z príjmov právnických osôb na Słowacji,
  - yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund w Finlandii,
  - statlig inkomstskatt w Szwecji,
  - corporation tax w Zjednoczonym Królestwie.
-

ZAŁĄCZNIK II

CZĘŚĆ A

Uchylona dyrektywa i jej kolejne zmiany

(o których mowa w art. 17)

Dyrektywa Rady 90/434/EWG
(Dz.U. L 225 z 20.8.1990, s. 1)

Akt przystąpienia z 1994 r. załącznik I pkt XI.B.I.2
(Dz.U. C 241 z 29.8.1994, s. 196)

Akt przystąpienia z 2003 r. załącznik II pkt 9.7
(Dz.U. L 236 z 23.9.2003, s. 559)

Dyrektywa Rady 2005/19/WE
(Dz.U. L 58 z 4.3.2005, s. 19)

Dyrektywa Rady 2006/98/WE
(Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 129)

wyłącznie załącznik, pkt 6

CZĘŚĆ B

Lista terminów przeniesienia do prawa krajowego i stosowania

(o których mowa w art. 17)

Dyrektywa	Termin transpozycji	Data rozpoczęcia stosowania
90/434/EWG	1 stycznia 1992 r.	1 stycznia 1993 r. ⁽¹⁾
2005/19/WE	1 stycznia 2006 r. ⁽²⁾ 1 stycznia 2007 r. ⁽³⁾	—
2006/98/WE	1 stycznia 2007 r.	—

⁽¹⁾ Dotyczy wyłącznie Republiki Portugalii.

⁽²⁾ W zakresie określonym w art. 2 ust. 1 dyrektywy.

⁽³⁾ W zakresie określonym w art. 2 ust. 2 dyrektywy.

ZAŁĄCZNIK III

Tabela korelacji

Dyrektywa 90/434/EWG	Niniejsza dyrektywa
art. 1	art. 1
art. 2 lit. a) tiret pierwsze	art. 2 lit. a) ppkt (i)
art. 2 lit. a) tiret drugie	art. 2 lit. a) ppkt (ii)
art. 2 lit. a) tiret trzecie	art. 2 lit. a) ppkt (iii)
art. 2 lit. b)	art. 2 lit. b)
art. 2 lit. b) ppkt a)	art. 2 lit. c)
art. 2 lit. c)	art. 2 lit. d)
art. 2 lit. d)	art. 2 lit. e)
art. 2 lit. e)	art. 2 lit. f)
art. 2 lit. f)	art. 2 lit. g)
art. 2 lit. g)	art. 2 lit. h)
art. 2 lit. h)	art. 2 lit. i)
art. 2 lit. i)	art. 2 lit. j)
art. 2 lit. j)	art. 2 lit. k)
art. 3 lit. a)	art. 3 lit. a)
art. 3 lit. b)	art. 3 lit. b)
art. 3 lit. c) akapit pierwszy wyrażenie wprowadzające i akapit drugi	art. 3 lit. c)
art. 3 lit. c) akapit pierwszy tiret pierwsze do dwudzieste siódme	załącznik I część B
art. 4 ust. 1 akapit pierwszy	art. 4 ust. 1
art. 4 ust. 1 akapit drugi	art. 4 ust. 2
art. 4 ust. 2	art. 4 ust. 3
art. 4 ust. 3	art. 4 ust. 4
art. 4 ust. 4	art. 4 ust. 5
art. 5 i 6	art. 5 i 6
art. 7 ust. 1	art. 7 ust. 1
art. 7 ust. 2 akapit pierwszy	art. 7 ust. 2 akapit pierwszy
art. 7 ust. 2 akapit drugi zdanie pierwsze	—
art. 7 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie	art. 7 ust. 2 akapit drugi
art. 8, 9 i 10	art. 8, 9 i 10
art. 10a	art. 11
art. 10b	art. 12
art. 10c	art. 13
art. 10d	art. 14
art. 11	art. 15
art. 12 ust. 1	—

Dyrektywa 90/434/EWG	Niniejsza dyrektywa
art. 12 ust. 2	—
art. 12 ust. 3	art. 16
—	art. 17
—	art. 18
art. 13	art. 19
załącznik	załącznik I część A
—	załącznik II
—	załącznik III

CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR
od 33 do 64 stron: 12 EUR
powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Publikacji, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

